13.

[illegible]

[illegible]

T.D.R. 3285

R.R.No 16-2-1872

O-892MNF
M72
116864

16 / 2-72

குமரன்றுணை.

சுவாமி

கழுகுமலைக்கார்த்திகேயர்பேரில்

வள்ளிநாடகப்பிரபந்தம்.

இஃது

எட்டயபுரஞ்சமஸ்தானவித்துவான்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

கடிகை-நமசிவாயப்புலவரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

திருநெல்வேலி

முத்தமிழாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரசோற்பத்தி(ஹ) தையீ

11686X

O-, 892 MNP2, V
M72

இவ்வச்சுக்கூடத்துக்கண்ட்ருக்கட்டரவர்கள்
மாஜித்தாசில்
ஜீவனராயரவர்கள் அன்கோ.

குமரன்றுணை

வள்ளி நாடகம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பூமேவுதிருக்கழுகுமலைக்கார்த்திகேயர்திருப்புகழ்கொண்டாடிப்
பாமேவுவள்ளியம்மைதிருமணத்தைநாடகமாப்பாடவேண்டிக்
காமேவுமுச்சிமலைப்பிள்ளையாரிருசரணகமலம்போற்றி
மாமேவுதோடையமங்களத்தருமங்களமாகவழுத்துவேனே. (க)

குமாரவிநாயகர்துதி, நேரிசைவெண்பா.

கந்தரந்தரங்கமொடுகந்துவள்ளியைப்புணர்ந்து
வந்தவள்ளிநாடகப்ரபந்தஇந்தச்—செந்தமிழ்க்குத்
தஞ்சமெனப்புந்திசெயத்தந்திமுகத்தைந்துகரன்
கஞ்சமலர்ச்செஞ்சரணங்காப்பு. (உ)

சம்புலிங்கர்அகிலாண்டவல்லிதுதி அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அம்புவியோர்கொண்டாடும்வள்ளிதிருமணப்படலமதையெல்லாரு
நம்புதலாய்க்கொண்டாடும்பொருட்டாகஇயலிசைநாடகமாப்பாடச்
செம்புகேசுரம்போலும்அடியார்கள்சிந்தைதிருக்கோயில்கொண்ட
சம்புலிங்கரகிலாண்டவல்லிசரணாரவிந்தஞ்சரணந்தானே. (ங)

சுவாமிகார்த்திகேயர்துதி, நேரிசைவெண்பா.

பாடகச்செஞ்சீறடிப்பொற்பாமிடைச்செஞ்சூடகக்கை
ஆடகப்பொற்பூண்முலைச்சித்ராங்கிவள்ளி—நாடகத்தின்
கீர்த்திமாலைசாத்துபாடல்கேட்கஆசைமேற்கொணேச
கார்த்திகேயமூர்த்திபாதங்காப்பு. (ச)

வீரவாகுமூர்த்திமுதலானோர்துதி எண்சீரடிஆசிரியவிருத்தம்.

புவிராசர்புகழிளசைக்குமாரெட்டேந்த்ர பூபாலனெந்நாளும்போற்றிவாழு
ம், சிவராசர்கழுகுமலைக்கார்த்திகேயர்திருவிளையாடலையொருநாடகமாய்ப்
பாடத், தவராசர்மகிழ்வீரவாகுதேவர்தம்பிலக்ஷந்தெண்மர்கள் முத்தமிழா
ராய்ந்த, கவிராசர்நால்வர்களுஞ்சமச்சிவாயக் கடிகையான்சொற்களிக்குக்
காப்புத்தானே. (ரு)

தோடையத் தரு-ராகம் கேதாரம் தாளம் கண்டசாப்பு.

சீர்பூத்தகழுகுமலைக் குமரேசர் சந்நிதியில்
சிறப்பொடுபூசைகளெல்லாந் தினந்தினமேலோங்கச்செயசெய
வார்பூத்தகுளிமாலையாள் வள்ளிதெய்வநாயகியாள்
மரகதமாமயில்சேவல்வடிவேல்மேலோங்கச்செயசெய
பாமேவுதிருப்புகழும்வள்ளிநாடகத்தமிழும்
பார்மீதிலெங்கணும்வளர்ந்தேநீவாழ்கச்செயசெய
மாமேவுதென்னிளசைச்சமஸ்தானதலைவர்
வங்கிசமெல்லகத்தழைத்துவளர்ந்தேநீவாழ்கச்செயசெய. (௬)

மங்களத்தரு-ராகம்-பந்துவராளி-தாளம்-மிஸ்ரசாப்பு.

கழுகுமலைவாசருக்குமங்களஞ் சிவபர
காசருபதேசருக்குமங்களம்
பழனிமலைநேசருக்குப்பரங்கிரிக்குகேசருக்கு
அழகுமயில்வாகனஉல்லாசருக்குமங்களம்
அடியவர்தயாளனுக்கு ஆறிரண்டுதோளனுக்கு
வடிவழகிவள்ளிமணவாளனுக்குமங்களஞ்சுபமங்களம். (௭)

குமாரவிநாயகர்வருதல், அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மகுடமாமுடியிற்சூட்டிவலக்கையோர்மருப்பையாட்டிப் *
பகடெனமுகத்தைக்காட்டிப்பணைமதக்குதிக்கைநீட்டித் *
தகிடதக்கிடதெய்தெய்தாத்தகிணத்தொந்தொம்மென்றே *
விகடசக்கரக்குமாரவிநாயகர்தோன்றினாரே. (௮)

தரு ராகம் நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மகாகணேசர்தோன்றினாரே-கஜமுகாசுரர்முன்னே-மகா

அநுபல்லவி.

தகிடக்கிடகிடதைத்தகதகவெனத்
தந்திமுகத்தைக்காட்டிமுந்திக்கையைநீட்டி மகா

சரணம்

அகிலாண்டவல்லிசிவசம்புவின் தேசர்
அருளியஞானதந்தாங்குச பாசர்
சகலவிக்கினந்தருந்திர்க்கும்விக் னேசர்
சதுரமென்றவர்க்குமுன்வந்தரு ணேசர் மகா (௯)

நந்திகேசுரர்வருதல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கந்தவெற்பெந்தவெற்புங்கழுகுமாமலைக்கொவ்வாதாற் *
சொந்தவெற்பிதுவாமென்றுசுப்பிரமணியமூர்த்தி *
வந்தெழுந்தருளியிங்கேவள்ளிநாடகமுண்டாக *
நந்தியெம்பெருமான்வள்ளிநாடகந்தனில்வந்தாரே. * (௰)

தரு-ராகம் காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்திகேசுரர்வந்தாரே-சாமிவாசல் நந்தி

அநுபல்லவி.

கந்தசாமியின்தாவாரார்சந்நிதிவிலகு மென்று
பந்தடிப்பவரைப்போல முந்தடிவிரைந்து சென்று நந்தி

சரணம்

செய்யசடாமகுடச்செம்பொன்முடியை யாட்டி
மெய்யில்வெண்ணீறுசிவவேடமுழுதுங் காட்டி
அய்யன்திருவடியிலன்பாய்மனதை நாட்டிச்
சைவநிலைநிறுத்துந்தங்கப்பிரம்பை நீட்டி நந்தி (௰௧)

வசனம். ஓகோபக்தசனங்களே நம்முடைய ஆண்டவர் கார்த்திகேயக் கடவுளார்கொலுவுக்கெழுந்தருளுகிறார்எல்லாருந்தூரஒதுங்கிநின்று தெரிசனம்பண்ணுங்கோபக்தசனங்களே-பராகுஎச்சரிகை.

கட்டியத்தரு.

கந்தாசம்பாதிமலை வந்தாயெம்பாற்கிருபை
தந்தானைபாவனையு வந்தாளசிந்தாமணியே பராகெச்சரிகை
வேலாமலைமடந்தை பாலாசிறுசதங்கைக்
காலாளவர்க்கும்அநுகூலாகழுகாசலா பராகெச்சரிகை. (௰௨)

சுவாமிகார்த்திகேயர்கொலுவுக்கெழுந்தருளுதல்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்தவெஞ்சூர்வேர்போக்கியமரர்தஞ்சிறையைநீக்கிச்
செந்திலைப்படைவீடாக்கிச்சிவகிரிமணவீடாக்கிக்
கொந்தலர்கடம்புசூழுந்துன்றுதோளுடல்மேவுங்
கந்தவேள்கொலுவின்காட்சிகண்கொள்ளாக்காட்சிதானே. (௰௩)

தரு இராகம் மத்திமாவதி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கார்த்திகேயர்கொலுவிருந்தாரே கழுகாசலக்
கார்த்திகேயர்கொலுவிருந்தாரே

அநுபல்லவி.

தீர்த்தவிசேஷந்தல்வி சேஷமுடனேயென்றும்
மூர்த்திவிசேஷமிங்கே மூர்த்திகரித்ததென்று கார்த்தி.

சரணம்.

புஷ்பகவிமானமதிற் சந்திரசாமரந் துன்னப்
பொற்பிரபையாகஎங்கும் பற்பலவிதான மின்ன
லக்ஷ்மிவிருக்குமற்றச் சுத்தவிருக்கு முன்னம்
ரத்தின சிம்மாசனத்தில் அற்புதமிதாகு மென்னக். கார்த்தி

தம்புருவீணைமீட்டித் தும்புருநாரதர் பாடச்
சத்தரிஷிபதினெண் சித்தர்கணங்கொண் டாட
ரம்பைமேனகைமின்னார் முன்னேநாடக மாட
லயம்பிசகாமற்பின்னோநட்டுவர்கைத்தாளம் போடக் கார்த்தி

ஆறுதலையுடனீராறுகைபடை தாங்க
அரிபிரமாதிகளும் அசுரர்கவலை நீங்க
ஏறுமயில்கண்டு சேராமன தேங்க
எல்லார்க்குமேபரமானந்தமே லோங்க. கார்த்திகேயர் (௰௪)

கட்டியக்காரன்வருதல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நம்பிராசேந்திராடம்மைநம்பினோஞ்சரணமென்றே *
அம்பலங்கணக்குப்பேல்காரமில்தார்அங்கேரெல்லோரும் *
கும்புகும்பாகவந்துநம்பிடுஞ்சமூகந்தன்னிற் *
கம்பெனிச்சிபாயிபோலக்கட்டியக்காரனும்வந்தானே. (௰௫)

தரு இராகம் கல்யாணி தாளம் மிசிரசாப்பு

பல்லவி.

கட்டியக்காரன்வந்தான் நம்பிராசன்வாசற் கட்டியக்காரன்

அநுபல்லவி.

பட்டவர்த்தனமான தங்கத்தடி பிடித்துப்
பவனிக்குமுன்சிங்கக் குட்டிபோற்பட படத்துக் கட்டியக்

சரணம்

ஒட்டுச்சல்லடங்கச்சை யுடையுமுடையுங் காட்டி
உல்லாசவுருட்டனைப்டு தலைவாரிமுக்கிப் பூட்டி
வட்டப்பொட்டுடன்குண்டுப்பாகுத்தலையை யாட்டி
மகாராசநம்பிராச பராகென்பிராகன் கூட்டிக் கட்டிய (௰௬)

வசனம். ஓய்குறவர் குன்றவரே. ஒருவரும்பேசாதிருங்கோ ஒருவரும் கூப்பிடாதிருங்கோ எங்கள் குறிஞ்சிநிலத்தலைவராகிய நம்பிமகாராசா வரு

கிறுவருகிறார் சமுகஞ்சேவித்துத் தூர ஒதுங்கி நில்லுங்கோ பிள்ளாய் குறவர் குன்றவரே.

கட்டியங்கூறல் வெண்செந்துறை.

மருவலர்கள்மகுடமுடி தவிடுபொடிபட இடறி
வரும்பரிநடாத்துசமுகா பராகு
வடவரையைமுட்டியெதி ரடையலரைவெட்டிவரு
மதவரைநடாத்துசமுகா பராகு
இராமபராகுபெல வீமபராகுரண
சூரபராகுவெகுதீர பராகு
இந்த்ராபராகரிச் சந்த்ராபராகுநர
நம்பிபராகுகுற நம்பிபராகு பராகு (௰௭)

நம்பிராசன்கொலுவுக்குவருதல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இவன்ரதிமதனோஅந்தஇந்த்ரனோஎவனோவென்னக் *
குவலயத்தரசர்போற்றக்குறவர்குன்றவர்கள்வாழ்த்தக் *
கவசமார்பணிந்துவீரக்கழல்வலக்கழலிற்கட்டி *
நவமணிமகுடஞ்சூடிநம்பிராசனும்வந்தானே. (௰௮)

தரு. இராகம் தோடி ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நம்பிராசன்வந்தானே கொலுவினில் நம்பிராசன்

அநுபல்லவி.

செம்பொற்பணிகள் துன்னப் பைம்பொற்கிரீட மின்னச்
செகத்திலெனக்குநிக ரொருத்தரிலைத்தா னென்ன நம்பி

சரணம்

அம்பும்வில்லுமொருசெங்கையிற் றுங்கவே
அம்பறாத்தூணி பின்புறந் தூங்கவே
கும்பலாகஅடை யார்குடி வாங்கவே
குறவர்தங்கள்சிறுகுடிமுழு தோங்கவே நம்பி (௰௯)

நம்பிராசன் வசனம். ஓய் வாருங்கோகுறப்பெண்களே. குறப்பெண்கள் வசனம் சரணம் சரணம் அய்யேசரணம் நம்முடையநங்கைமோகினியை யிவிடத்துக்கு அழைத்துவாருங்கோபெண்களே அப்படியே அழைத்துவருகிறோம் அய்யே.

நங்கைமோகினிவருதல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உடைசுற்றிமேலேசல்லாவுடைசுற்றிவரும்இம்மாதுக் *
கிடைசுத்தமாயிராதோஎன்றிருபுடையும்அன்னப் *

பெடைசுற்றிவரக்கண்டிரந்தப்பெடைக்கிடைகாட்டியேதன்
ஞெடைகற்றுக்கொடுப்பாள்போலநங்கைமோகினிவந்தாளே (௨௰)

தரு-ராகம் ஆனந்தபயிரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நங்கைமோகினிவந்தாளே-சிங்காரமாக நங்கை

அநுபல்லவி.

மங்கையரிருமருங்கும்வந்துமுன்கைலாகு தர
வங்கணசினேகமானபெண்களும்அனேகர் வர நங்கை

சரணம்.

கொண்டையோஇருண்டகருங்கொண்டலாமடித்திரண்ட
கொங்கைகளிரண்டுமாண்டுவண்டுகளிருந்தசெண்டு
கண்டுபோல்மொழிச்சிவரிக்கெண்டைபோல்விழிச்சிவெளி
கண்டிலசவிடைச்சியெனக்கண்டபேர்துதித்திடவே நங்கை (௨௧)

நங்கைமோகினிவசனம்-சரணம்-சரணம்-அய்யேசரணம்-நம்பிராச
ன்வசனம்-வாராய்பெண்ணே நங்கைமோகினியே இவிடத்தி லிருப்பாயாக.
அப்படியேநல்லதைய்யே. நம்பிராசன்வசனம் ஓ வாராய்கட்டியக்காரா-சரண
ம்சரணம் அய்யேசரணம் நாம் வள்ளிமலைச்சாரிலே வேட்டையாடப்போ
கிறேம் குறவர்குன்றவரெல்லாரையுங்கொம்பு நாதித்து ஆயுதபாணிகளுட
னேவேட்டைச்சன்னதமாய் வரச்சொல்லிச் சீக்கிரங்கூட்டிவாபிள்ளாய் கட்
டியக்காரா நல்லது அப்படியேகூட்டிவருகிறேன் அய்யே சரணம் சரணம்.

குறவர்வருதல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மலைவேட்டைக்கென்றுநம்பிமகராசனுஞ்சொல்லுமுன்னேமலைமேற்காடு
கலைவேட்டைக்காரர்களும்வலைவேட்டைக்காரர்களுங்காற்கெட்டாத [ஞ]
தொலைவேட்டைக்காரரஸ்துச்சுமைகாரரோடுகுணத் தொனிசெய்தார்க்கு
சிலைவேட்டைக்காரர்களுங்கட்டியக்காரனுக்குமுன்புசெல்கின்றூரே. (௨௨)

தரு-ராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம்திசிரசாயப்பு.

பல்லவி.

குறவர்வந்தாரே சிறுகுடிக் குறவர்வந்தாரே

அநுபல்லவி.

மறவரோபளியரோமலையாளிகளே யோடி
வாங்கள்வாங்களெனத்தாங்கள்கூட்டங் கூடி குறவர்

சரணம்.

கொக்கிறகுஞ்சாறையுச்சிக்கொண்டையிற் கட்டிக்
கோலாகலச்சிந்துபாடித்தொடை தட்டிக்

கைக்கொருவில்லம்பெடுத்துகாலை மிட்டுக்
கழுகுமலைதனைத்திசைநோக்கிக்கும் பிட்டுக் குறவர்

வள்ளிக்கிழங்குகிணையார்வும்வடித் தெடுத்து
வருஞ்செங்தேனைத்தொட்டுவயிற்றுக்கிளைகொடுத்துப்
புள்ளிக்கொருகுடத்துக்கள்ளுக்களைக் குடித்துப்
போதைமீறிமெத்தத்துள்ளித்துடி துடித்துக் குறவர்

முறுக்குமீசைகளையொருக்காலிருக்கால் சேர்த்து
முறுக்கிமேலுங்கிழும்வெறுக்கவெறுக்கப்பார்த்துச்
சுருக்காய்நடைநடந்துஎதிர்க்கிற்சூறைக் காற்றுத்
தோற்றுப்போம்படிகைகோர்த்துவிசைகொண்டார்த்துக்குறவர் (௨௩)

குறவர்வசனம்-சரணம் சரணம் அய்யேசரணம்- நம்பிராசன்வசனம்
வாருங்கோ குறவர்குன்றவரேவள்ளிமலைச்சாரிலேபோய்வேட்டையாடிவரு
வோம்வாருங்கோபிள்ளாய் குறவர்குன்றவர்களே-நல்லது அப்படியே வரு
கிறேம்அய்யே நம்பிராசன் வசனம்- வாராய் நங்கைமோகினி நாம் மிருக
வேட்டைக்குப்போகிறேம் நீயுங்கூடவந்து வேடிக்கைபார்க்கலாம் பெண்
ணே-நங்கைமோகினிவசனம் நல்லது அப்படியேவருகிறேன் அய்யே- நம்
பிராசன்வசனம்-வாருங்கோ குறவர்குன்றவரே நீங்கள்முந்திப்போய்க் கட்
டாப்புக்களைச்சுற்றிவலைகட்டிக் காடுகலைத்து வாருங்கோபிள்ளாய் அப்படி
யேஆகட்டும்அய்யே.

நம்பிராசன்வேட்டையாடல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொய்தவிர்வாழ்க்கைபோலப்புகழ்வளர்ந்தேறுநம்பி
மெய்தவிர்வாழ்க்கைபோலவிலங்கினம்வெவ்வேறாக
எய்தெறிந்தடித்துக்குத்திவிவ்விதம்வேட்டையாடக்
கைதனிற்படைவிற்கொண்டுகானகத்தனில்வந்தானே. (௨௪)

தரு-ராகம் சங்கராபரணம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி

வேட்டையாடினான்நம்பிராசன் வேட்டை

அநுபல்லவி.

பூட்டுவார்சிலையுன்னிவளைத்துப்
புனத்துமான்மரைதன்னைவளைத்து வேட்டை

சரணம்.

காட்டைக்கலைத்துக்கூட்டமாகக் கட்
டாப்பிலவருங்கையானைத் திரட்டி

ஈட்டியாற்குத்திச்சாய்த்து மற்றதை
இனம்விட்டுடல்விட்டோட விரட்டி வேட்டை (உரு)

வள்ளியம்மைதிருவவதாரம் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புத்திரப்பேறுடையநம்பிபுத்திரியொன்றில்லாமற்புலம்புங்காலைச்
சித்திரவேலவரருளாற்சிவமுனியார்தவமுனியைச்செம்மான்கூட்
வஸ்திரபூஷணம்வளையலுடன்மூன்றுவயதுசென்றம்கவாயங்கே
அஸ்திரவேற்கண்ணிவள்ளியம்மைதிருவவதாரமாகினளே. (உசு)

தரு-ராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம் மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி

மானிடமானைமானீன்றதே யொரு மானிட

அநுபல்லவி.

தேனுந்தண்ணீரும்போற்றானுஞ்சிவமுனியுந்
தெய்வப்புணர்ச்சியாகமையலுடனேபோக மானிட

சரணம்

பிள்ளைக்கருவடைந்துடளுக்குள்ளே குடைந்து
பிள்ளைக்குட்முடைந்துதள்ளித்தள்ளி கடந்து
வள்ளிமலைதொடர்ந்தகள்ளவழி கடந்து
வள்ளிக்கொடிபடர்ந்தபள்ளத்தினிற் கிடந்து மானிட (உஎ)

இதுவுமது அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாங்கனிசேர்மணிமார்பாவேட்டைவிடாய் தீர்ந்துசெல்வோம் வருவீரென்ன, மாங்கனிவாய்க்குதலைமொழிநங்கைமோகினிபுகலமாதேகன்று, மாங்கனிகாய்கிழங்கருந்திச்செல்வோமென்றகமகிழ்ந்துவரும்போதங்கோர்,மாங்கனிவள்ளிக்குழியிற்றனிக்கிடந்துகூவாகூவாவென்றுளே. (உஅ)

நம்பிராசன் வசனம்-ஓய்குறவர்களே ஏதோபிள்ளைக்குரற்கேட்குது அதைப்போய்த் தெரிந்துவருவீராக-அப்படியேநல்லதையே-குறவர்வசனம் அதோஒருமானானது வள்ளிக்கிழங்கெடுத்தகுழியி லொருமானிடப்பெண்ணையீன்று போட்டுவிட்டுஓடுது அதிலந்தக்குழந்தை யழுதுகொண்டுகிடக்குதையே-நம்பிராசன் வசனம் வாராய்பெண்ணே நங்கைமோகினியே நாம்வெகுநாளாகத் தவசிருந்தும் நமக்கொரு பெண்குழந்தை யில்லாமல் இருந்து இப்போது நம்முடையகுலதெய்வமாகியகாழகாசலக்கடவுளார் கிருபையினாலேதேடித்திரிந்தபொருள் தானேகிடைத்தாப்போல ஏதோஒரு பெண்குழந்தை கிடைத்தது இதோவாங்கிக்கொள்வாய்பெண்ணே நங்கைமோகினிவசனம் அய்யேமகாபாக்கியம் அப்படியேதருவீராக.

வள்ளியம்மையைவளர்த்தல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழுகுரல்வழிவிளைவியாண்டிகைநெடுவேனம்பி
எழுகுரல்வழியேபோய்க்கண்டெடுத்திக்தாவிந்தாநம்பன்
கழுகுமாமலைவேள்தந்தகனியெனநங்கைவாங்கித்
தொழுகுலக்கொழுந்தைச்செல்லத்துரைப்பெண்போல்வளர்க்கின்றளே.

தரு-ராகம்-முகாரி-தாளம்-அடைதாளச்சாய்ப்பு.

பல்லவி.

அருமையாய்வளர்த்தாளேவள்ளியம்மையை அருமை

அநுபல்லவி

திருவுளச்செயலாலேகிடையாதபொரு ளின்று
தேடாமற்கிடைத்ததுஆர்புண்ணியமோ வென்று அருமை

சரணம்

வள்ளிக்கிழங்கெடுத்தபள்ளத்திருந் தெடுத்து
மகிழ்ந்துபுகழ்ந்துநம்பிநங்கைகையிற் கொடுத்துப்
பிளைக்கடன்கழித்துப்பிறர்சொற்பழி விடுத்துப்
பிரியமுடனேநன்றாயன்றுமுதற் றெடுத்து அருமை

கூடிமறையவர்க்குப்பூரிகொடுத்துத் தீர்த்துக்
கொம்புகுரவைதுடியெங்குமுழக்கி யார்த்து
நாடிச்சோதிடனையழைத்துக்கணிதம் பார்த்து
நாள்தோறுங்கண்ணிமைபோலவேபாதுகாத்து அருமை

வாசப்பனிநீராட்டிக்கூப்பிட்டுக் காப்பிட்டு
மையிட்டுப்பொட்டிட்டுவள்ளியெனப்பே ரிட்டுப்
பாசத்துடனேதூங்குமஞ்சத்தின் மேலிட்டுப்
பாராட்டிச்சீராட்டித்தாலாட்டை மேலிட்டு அருமை (கூய்)

நம்பிராசன்-வசனம் வாராய்நங்கைமோகினியே இதோ ஒருதூங்குமஞ்சம் வெகுவின்னியாசமான வேலைப்பாடுகளுடனே செய்துவந்திருக்குது இதிலேநம்முடையதங்கை வள்ளித்தாயைவைத்துத தாலாட்டியுறக்காட்டிவிளையாட்டுக்கூட்டிப் பொழுதுபோக்குவாய்பெண்ணே அப்படியே நல்லதையே.

வள்ளியம்மைக்குத்தாலாட்டல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிவனரிபிரமாமற்றைத்தேவரில்யாவர்கூத்தோ
புவனமூன்றிலுங்காணுதபுதுமையிற்புதுமையாக
அவதரித்தனையேவள்ளியம்மையென்னம்மையென்று
நவமணித்தொட்டிலேற்றிநங்கைதாலாட்டினளே (கூக)

தரு-ராகம்-நீலாம்புரி-தாளம்-மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி

சும்மாகண்ணுறங்காய்தாயேவள்ளித்தாயே சும்மா

அநுபல்லவி.

அம்மேயம்மேயென்னைப்பெற்றம்மேமுத்தம்மே
ஆத்தாடியந்தாதான்பூச்சாண்டிவாறாண்டி சும்மா

சரணம்

அன்னமிறங்கிவிளையாடிய அன்னமே
அறியாப்பருவமின்னம்நிறையாத சின்னம்மே
முன்னைமாதவந்தனிலமுளைத்தருள் என்னம்மே
முத்துமோகனவல்லிச்சித்ராங்கிப் பொன்னம்மே சும்மா

கண்டுகேட்டல்முதலைந்தறி பூவையே
கண்கொள்ளாதுன்றன்மஞ்சத்தின் சேவையே
உண்டுகண்வளராமோவியப் பாவையே
உங்காவென்றழுகிறாயுனக்கென்ன தேவையே சும்மா

தேனேதேங்கனியேதெவிட்டாத வெல்லமே
தேடக்கிடையாதகருவேலச் செல்லமே
மானேமாங்கனியேமறக்குடில் வில்லமே
வள்ளித்தாயேயுன்மேல்த்தாலாட்டுச் சொல்வமே சும்மா (௧௨)

வள்ளியம்மையையழைத்தல்-தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

மாப்பிட்டருந்தியம்மைவாராயென்றையருன்பால்
ஆப்பிட்டுக்கொண்டு அருகழைக்குமுன்முலைப்பால்
சாப்பிட்டுப்போவாராய்தங்கமேயென்பவள்போற்
கூப்பிட்டுக்கைமுத்தங்கொஞ்சிவிளையாடினளே. (௧௩)

தரு-இராகம்-பயிரவி-தாளம்-திரிபுடை.

பல்லவி

வள்ளித்தாயேயிங்குவாராயோ அம்மே வள்ளித்

அநுபல்லவி

பிள்ளைப்பணிகள்கொஞ்சப் பெற்றதாய்கான்கெஞ்ச
உள்ளமிகமகிழ்ந்து ஒய்யாரமாக்தவழ்ந்து வள்ளித்

சரணம்

மான்வயிற்றிற்காரணமாய் வந்தாயே என்றன்
மார்பிலமுலைப்பால்குடிக்க வாராயோ

கானகத்தில்மாங்கனியாய் வந்தாயே சற்றே
கட்டிமுத்தங்கொஞ்சிடநீ வாராயோ வள்ளித்

பெண்ணரசேபெண்ணமுதாய்வந்தாயே சடைப்
பின்னியுச்சிக்கொண்டைகட்டவாராயோ
கண்ணேயென்கண்மணியாய் வந்தாயே யுன்றன்
கண்ணுக்குமையெழுத வாராயோ வள்ளித்

செங்குறிஞ்சிகாத்தருள வந்தாயே யினித்
தினைப்புனங்காத்தருள வாராயோ
எங்கள்கழுகாசலர்க் குவந்தாயே யங்கே
எங்கேபோறாய்தங்கமிங்கே வாராயோ வள்ளித் (௧௪)

வள்ளியம்மைபருவநிறைதல் எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தாராட்டுகேழுங்கூந்தல்வள்ளித்தாய்க்குத்தாலாட்டுப்பருவமுதலெடுத்தாக் காட்டிச், சீராட்டிவரிவிழிக்குமையுந்தீட்டித் திருநுதற்குப்பொட்டுமிட்டுச் செல்வக்கோதைடி,பாராட்டிச்சங்கிணணிபூட்டிப்பாங்காய்ப்பாங்கிலுயிர்ப்பா ங்கியரைப்பழக்கங்கூட்டி, வாராட்டுங்கொங்கைநங்கைவளர்க்கவள்ளிவளா ந்துமங்கைப்பருவமுற்றிவருகின்றாளே. (௧௫)

கட்டியக்காரன்வருதல் தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

கட்டிவாவென்னுமுன்னங்கைவாரணம்போலோடி
வெட்டிவந்துவிட்டுவிருதுபுனைகட்டியம்நான்
சட்டைபண்ணேன்யாரையுமென்சட்டையைக்கைக்குட்டையைப்பார்
கெட்டிகெட்டியென்றநம்பிகிட்டவந்துநின்றானே. (௧௬)

குறவரையழைத்தல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கட்டியக்காரசேர்வைகாரர்க்குச்சொல்லிக்காடு
வெட்டிச்செய்ப்படுத்தியேனல்விதைக்கவேண்டியதாற்சுற்றுப்
பட்டியிலுள்ளவேடர்பலரையுங்கூட்டிகாளைப்
பொட்டெனவிடியவாபோபோவென்றானம்பிதானே. (௧௭)

நம்பிராசன்வசனம் ஓவாராய்கட்டியக்காரா கட்டியம்வசனம் சரணம் சரணம் அய்யேசரணம் நம்முடையவள்ளிமலைச்சாரிலே தினைப்புனமெல் லாம் வெட்டித்திருத்தித்தினைவிதைக்கவேண்டியகாலமாகையால் சுற்றுப்ப ட்டியிலிருக்கிற குறவர்முதலானசகலரையுஞ் சீக்கிரங்கூட்டிவந்துசேருவா ய்கட்டியக்காரா அப்படியேஎல்லதையே.

குறவர்வருதல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இத்தனைகுறவர்கும்பென்றெண்ணிக்கைக்கடங்கிடாத
அத்தனைகும்புக்கூடியவசரபாணம்போலக்
கொத்துவாணரிவாள்கொண்டுகுறக்குலநம்பிராசன்
உத்தரவதற்குமுந்தியோட்டமாய்வருகின்றாரே. (௧௮)

கட்டியம்வசனம்-வாரீரையே நம்பிமகராசாவே நம்முடையகுறவர் குன்றவர்களெல்லாரும் இதோவந்திருக்கிறார்கள் அய்யே குறவர் வசனம் கும்பிடுகிறோம்அய்யெ கும்பிடுகிறோம்அய்யே தங்களுத்தரவின்படியே எல்லாரும்வந்திருக்கிறோம்அய்யே-நம்பிராசன்வசனம் வாருங்கோகுறவர்குன்றவர்களே தினைப்புனம்வெட்டித்திருத்தித் தினைவிதைக்கப்போவோம்வாருங்கோபிள்ளாய் நல்லது அப்படியேவருகிறோம்அய்யே.

வேலனைத்தொழுது தினைவிதைத்தல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்திடுங்குறவர்யாரும்வாய்பொத்திநம்பிராசன்
தந்தவுத்தரவைச்சாமிசாமியுத்தியென்றுகேட்டுப்
பைந்தினைப்புனங்கள்மாமூல்ப்படிநன்றாய்ப்பருவஞ்செய்து
கந்தர்க்குவிதைப்புநேர்ந்துகளிப்புடன்விதைக்கின்றாரே. (௧௯)

தரு—இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-திசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி.

தினைப்புனம்பயிரேற்றினார் குறவர்கூடித் தினைப்

அநுபல்லவி

மனத்திற்கந்தனைமெத்த உருக்கத்துடன் கும்பிட்டு
வலத்திற்கெவுளிகத்தப் பெலக்கக்குரவை யிட்டுத் தினைப்

சரணம்

மேட்டைத்தட்டிக்கற் பாறைவெட்டிக்கை
வேழக்கோட்டையே சூழக்கோட்டைசெய்
காட்டைக்கட்டியு மலையைக்கட்டியுங்
கயடிச்சான்காணி யாகளங்குங்கூடித் தினைப் (௨௰)

குறவர்வேலனைப்பிரார்த்தித்தல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆமிலொன்றரசர்க்கீவோமைந்திலேயர்பாகமுந்தம்
ஆமிலேசெலவுசெய்வோம் அரசுவேற்றரசலாத
ஆமிடர்களைந்துபைங்கூழதிகமாய்விளையச்செய்வீர்
ஆமிருகரத்தையாவென்றனைவரும்பிரார்த்தித்தாரே. (௨௧)

குறவர்வசனம் ஆண்டாரே [illegible]ன்றாய்மழைபெய்து தினைவிளையொன்று பத்தாய்விளையவேணும் [illegible]ண்டா[illegible] புதுப்பலன்வந்தவுடனேஉமக்குப்பொங்கலிட்டுப் பூசையிட[illegible]காடுக்[illegible]றோம்அய்யே-நம்பிராசன்வசனம் வாரீர் குறவர்குன்றவரே தினைவிதைத்[illegible]ச்சு நல்லவா இனி நட[illegible]டையசிற்றாருக்குப்போவோம்வாருங்கோபிள்ளாய் குறவர்வசனம் அப்படியேநல்லதையே

தினைவிளைதல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பருவமாய்நம்பியிட்டபயிரெல்லாந்துரைவேந்தன்
தருமச்செங்கோல்போனனுந்தழைத்துமேன்மேலுமோங்கிக்
கருணையெம்பெருமானெங்கள்கழுகுமாமலைவேற்கந்தர்
திருவருள்விளைந்தாப்போலுந்தினைவிளைவாயிற்றன்றே. (௨௨)

நம்பிராசன் வசனம்-வாராய்கட்டியக்காரா ஒருவனைப்போய்த்தினைப்புனம் விளைவுபார்த்து வரச்சொல்வாய் பிள்ளாய் கட்டியக்காரா கட்டியம் வசனம் அப்படியேநல்லதையே.

குறவன்பயிர்பார்த்துவந்துசொல்லல்-தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

செல்லான்கிழவனிருப்பினிலம்புலந்து
இல்லாளினூடிவிடுமென்றதிருவள்ளுவரில்
வல்லானொருகுறவன்வந்துபயிர்பார்த்தசெய்தி
நல்லாயெல்லாருமெச்சநம்பியிடஞ்சொல்வானே. (௨௩)

தரு-இராகம்-உசானி-தாளம்-மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி

கேளுங்காணையே அடிமைசொல்லைக் கேளுங்

அநுபல்லவி

ஏழைசொல்லம்பலம் ஏறுதென்றுக்காலும்
என்றநதைபோ விருந்துவிடாமலே கேளுங்

சரணம்

காணிற்பயிரிட்டு மானுக்கிரையிட்டோம்
கட்டிக்காப்பாரில்லை வெட்டிப்பார்ப்பாரில்லை
மானுங்குமானும்புல் வாயும்புல்வாயொடு
வந்துவிழுந்தானுக் கஞ்சாறுய்த்திங்கிது கேளுங்
போனதுபோய்க்கொஞ்சஞ் சாஞ்சுகிடக்கிற
பூட்டையெல்லாங்கிளிக் கூட்டத்துக்காச்சுது
மானைமுடுக்கப்போ யானைமுடுக்கியும்
மட்டில்வந்தேன்மெத்தக் கெட்டியாய்ப்போச்சுது கேளுங்

ஆண்டிகள்கூடி மடங்கட்டினைப்போலே
ஆச்சு இனியென்ன பேச்சுக்கிடமேலே
வேண்டிச்சொன்னேன்பொறும் ஆண்ட[illegible]ரே நல்ல
வெள்ளாண்மைதான்மெத்த வல்லாண்[illegible]யல்லவோ கேளும் (௪௪)

குறவன் வசனம்-சரணஞ்சரணம் ஐய்யேசரணம் தினைப்புனமெல்லாம் விளைவாயிருக்குது காட்டிலுள்ளமிருகங்களும் பறவைபக்ஷிகளும்விழுந்து தின்றழிக்கிறது சீக்கரங்காவல்வேமித்[illegible]வேணும் ஐய்யே நம்பிமகாராசனே.

வள்ளியம்மையைவரவழைத்தல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விரும்புதினைக்கதிர்வேலர் திருவருட்போல்விளைந்ததென்றுவிளைவுபார்த்துத், திரும்புமொருகிழக்குறவன்சொல்லை நம்பி ராசனங்கைசிலர்க்குங்கூறிச் சுரும்புவிழிக்கரும்புமொழிச்சுருங்குமிடைக்குரும்பைமுலைத்துணைவரோடும், அரும்புமுலைக்குறமினைச்செந்தினைக்காவற்கனுப்பவரவழைக்கின்றனே. (௪௫)

நம்பிராசன் வசனம்-வாராய்நங்கைமோகினியே நம்முடைய வள்ளித்தாய்க்கு மங்கைப்பருவமாச்சுதல்லவா இனிநம்முடையகுலாசாரப்படியே பாங்கிமாருடனேகூடித் தினைப்புனங் காவலுக்குப் போகச்சொல்வோம்பெண்ணே-நல்லது அப்படியேசெய்வீராயே-ஓய்குறப்பெண்களே நம்முடையவள்ளித்தாயை இவிடத்துக்கு அழைத்துவாருங்கோபெண்களே நல்லது அப்படியே அழைத்துவருகிறோம் அய்யே.

வள்ளியம்மைவருதல்-கலித்துறை.

பூமேன்மிதித்திடிற்பூமேன்மிதிக்கப்பொருதவடி
நோமேயெனவிடைவாடத்தில்கநுதல்வெயர்க்கத்
தாமேதமக்கொப்பெனவிறுமாந்தனத்திவள்ளி
மாமேருநம்பிமகாராசன்சேவைக்குவந்தனளே. (௪௬)

தரு-ராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாளேவள்ளியம்மாள்வெகுவிந்தையோடுசேடி வந்தா

அநுபல்லவி

செந்திருவோ அந்தஇந்த்ராணியோ இந்தச்
சுந்தரிவடிவேலர்க்குவந்தவளேயென வந்தா

சரணம்.

கோலவரிவிழியால்வார்குழை சாடியே
குழலில்வண்டுண்ணுதமருமலர் சூடியே
[illegible]லப்பிராயமின்னார்தம்மொடு கூடியே
மாதாபிதா நம்பிநங்கையைத் தேடியே வந்தா

அன்னநடையிலடிக்காமணை கன்னவே
அடுத்துமயிலினந்தம்மினமென்[illegible] துன்னவே
பொன்னின்குடத்துக்குப்பொ[illegible]ட்ட தென்னவே
பொன்னுபரணமெங்குந்தன்[illegible] மின்னவே வந்தா

தண்டைசதங்கைகலீர்கலீரெனக் கொஞ்சவே
தாயேபகரோமெனத்தாதிமார் கெஞ்சவே
சண்டமகனுஷாட்டபார்வைகண் [illegible]டஞ்சவே
தனக்கொட்டிலில்லையென்றுஇறுமா[illegible] மிஞ்சவே வந்தா

வள்ளியம்மை-வசனம் சர[illegible] சரணம் அய்யே சரணம்.

வள்ளியம்மையைத்தினைப்புனத்தா[illegible]னுப்பல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்

நங்கைமோகினியுநாரநாடொறும்வருவோமங்கே
மங்கைமாருடனேகூடிமான்முதற்பறவையோட்டிச்
செங்கையிற்கவணைகல்லேந்தித்தினந்தினைப்புனத்தைக்காப்பாய்
தங்கைநீயென்றுனம்பிசம்மதித்துடன்சென்றுளே. (௪௮

நம்பிராசன் வசனம்-வாராய்வள்ளித்தாயே நம்முடையதினைப்புனமெல்லாம் மான்மரைபறவைபக்ஷிவிழுந்து தின்றழித்துப்போவதால் தோழிமாருடனேகூடித் தினைப்புனங்காக்கப்போவாய்தாயே நாங்களும் நித்தியமுன்னேவந்து பார்த்துக்கொண்டுவருவோம்தாயே-வள்ளியம்மை-வசனம் அப்படியேநல்லதையே.

வள்ளியம்மையைப்பரணேற்றுவித்தல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கந்தர்வள்ளியிருவருக்குங்காந்தருவமணநடக்குங்காலம்பார்த்து
முக்கிநம்பிராசன்வந்துமுகூர்த்தக்காலுட்டுவிக்கமுயற்சிப்பான்போற்
சந்தனக்காலுட்டிநெட்டிப்பந்[illegible]பொற்பரண்போட்டு[illegible]யேவள்ளி
வந்திதன்மேலிருந்துசுகவா[illegible]திபார்த்திடுநீயென்றுன்மகட்குத்தசே

தரு-ராகம் கல்யாணி-தாளம்-மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி.

பரணமேலேற்றுவித்தா[illegible] வள்ளியம்மையைப்பரண

அநுபல்லவி

தரணிமேற்குறவர்தங்[illegible]யேறச்
சகுதியிற்கந்தர்வருஞ்சந்[illegible]நிறைவேற பரண

சரணம்

சந்தனக்காறுட்டிச்சதுரவளை பூட்டித்
தனிக்கம்புகள்பரப்பித்தழைகள்மே ளிரப்பிப்
பந்தல்விதானமிட்டுப்பழுவேணி யேறிட்டுப்
பஞ்சாங்கங்குறிபார்த்துப்பாங்காய்க்குரவ யார்த்துப் பரன். (௫௰)

நம்பிராசன் வசனம்- அம்மே வள்ளி தாயெ நாங்கள் சிற்றாருக்குப் போய்வருகிறோம் தோழிமாருடனேகூடி தினைப்புனங் காத்துக்கொண்டு சுகமேயிருப்பாய்தாயே. நல்லது அப்படியே யாகட்டும் அய்யே.

வள்ளியம்மைதினைப்புனங்காத்தல் கலிப்பா.

அம்மான்மகள்மனசுஅத்தைமகன் மனசென் ௦
றம்மான்மகளேயவர்க்கபயமென்றிட்டு ௦
அம்மான்புனம்விட்டகன்றுசிற்றூர்க்கேகவள்ளி ௦
அம்மான்மனைப்பறவையண்டாமற்காத்தனளே. ௦ (௫௧)

தரு-ராகம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தினைப்புனங்காத்தனளே வள்ளித்தாய் தினைப்

அநுபல்லவி.

மனத்திற்றயிரியமாய் வலக்கைக்கவண்கல்லால
வனத்திற்பறவைகளினினத்தைவிரட்டிநலலாத தினைப்

சரணம்

ஆலோலமோவென அபயங்கள் போடவே
அதைக்கேட்டுக்காட்டுமான் அயலிடந் தேடவே
கோலமயில்குயில்தன் குலமெனக் கூடவே
குறமானெனவேகண்டு கூட்டமா யோடவே தினைப் (௫௨)

ஆலோலத்தரு-இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஆலோலம் ஆலோலம் அட்டதிக்கும் ஆலோலம்

அநுபல்லவி

காலைதுயிலெழுந்த காக்கைகளேயாலோலம்
சோலைதொறுங்கூடுகெத்துந் தூக்கணமேயாலோலம் ஆலோலம்

சரணம்

காடைகவுதாரி கரிக்குருவி ஆலோலம்
மாடப்புறுவே வனக்கிளியே யாலோலம்

பேடைமயிலே பெடைக்குயிலே யாலோலம்
கூடுமபடைக்குருவிக் கூட்டமே ஆலோலம் (௫௩)

நாரதர்வருதல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பூவலஞ்செய்நாரதனார்வள்ளிமலைப்புனத்தயலிற்போகும்போது ✱
காவல்மிகுந்தினைப்புனத்திலாலோலமென்னுமின்சொற்காதிற்கேட்டுத் ✱
தேவரகசியமிதெனத்தெரிந்துவள்ளிசீறடியைச்சென்றுபோற்றி ✱
ஆவல்மிகுங்கழுகுமலையாண்டவருக்குகந்தகனியாமென்றுரே. (௫௪)

தரு ராகம் காதனாக்கிரியை தாளம் ரூபகம.

பல்லவி.

வந்தாரோநாரதமாமுனிவர் வள்ளியாலோலங்கேட்டங்கே வந்

அநுபல்லவி

இந்த்ரசாலவித்தைகள் மகேந்திரசாலவித்தைகளும்
எல்லாம்வல்லசித்தனொ எங்கும்பிரசித்தனொ வந்

சரணம்

சடையுமுடியுமகாசந்யாசக் கோலராய்த்
தம்புருவீணைகையிற்கொண்டமார்ச் சாலராய்க்
கடையுந்தலையுமுடிந்திடும்மைம காலராய்க்
கந்தர்மணத்துக்கிவரேகுரு மூலராய் வந் (௫௫)

நாரதர் வசனம் சரணஞ் சரணந் தாயேசரணம் நீரிந்த ஆரணியத்திலேதனியேயிருக்கிறீர் நீர்ஆரம்மாதாயே வள்ளியம்மை வசனம் நீர்ஆர்காணுங்கிழவரே பாதையிற்போகிறவர் ஊர்விசாரணைபண்ணவேண்டியதென்னஉம்முடபாட்டிலே போங்காணுங்கிழவரே.

நாரதர்சொல்லல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இந்தவெங்கானில்வந்தேயிப்படித்தனியளாகிச் ✱
செந்தினைப்புனங்காத்திந்தச்சிறுகுடிவாழ்தனன்றே ✱
நந்தர்சொற்படிகேட்டெங்கள்கழுகுமாமலைக்குவந்தாற் ✱
சுந்தரனேசிப்புசுசந்நிதியிருக்கலாமே. ✱ (௫௬)

தரு ராகம் கேதாரகவுளை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அழகுக்கேற்றமணவாளர்தாயே உம்மழகுக்

அநுபல்லவி.

பழனிமலையெகிலும் அழகுமலையிலேதெனக்
கழுகுமலையில்லுதிக்கம்வாழ்சண்முகரே உம்மழகு

சரணம்

மதுனாமீனும்பிகைபெற்றருள்வா
வழியடியார்குடிவாழ்விக்குமனு
சதுர்விதகலவியில்வெகுவிதசெகச
சத்துருசங்காரச்சித்ரவடி

பாலர்
கூலர்
சாலர்
வேலரோ உம்மழகு

தாருகனெடுகிரிசாயவேல்
சமுகன்றனைக்குட்டிக்களிச்சிறை
சூரடல்மயில்சேவலாகச்செய்
தொண்டுபடுந்தேவர்தஞ்சிறை

தொட்டவர்
இட்டவர்
திட்டவர்
விட்டவரோ உம்மழகு

தவராசர்புவிராசர்சமஸ்த
சகலராசருமவந்து அடிதொழு
அவனிபுகழுங்கழுகாசலக்
அடுத்தவர்நினைத்ததுகொடுத்தரு

கவிராசர்
மகராசர்
குமரேசர்
ணேசரோ உம்மழகு (௫௭)

நாரதர்வசனம் தாயே உலகத்திலே இதைகண்டதையக்கும் அங்கே கண்டதையிங்கும் சொல்லுகிறதிலே இவன் நாரதருக்குத் துணைபோனவ னென்கிறசொல்லைச் சுமந்தவனென் னாலொரு காரியந் தெரியப்படுத்துகிறே ன்தாயே உம்முடைய அழகுக்கிசைந்தவர் கழுகாசலக் கார்த்திகேயர்தான் அவருடைய அழகுக்கிசைந்தவர் நீர்தான் அவரைமணஞ்செய்து கூடியிரு ப்பதுநல்லதுதாயே இப்படிக் குறவர் குடியிருப்புங் கூத்தாடி விற்றிருப்பு மென்ற பழமொழிப்படி யிருப்பது நல்லதோதாயே. வள்ளியம்மைவசனம் அரகராசிவசிவா நீர்சந்நியாசிவேடம்பூண்டவராயிருந்தும் இப்படிச்சொல் லாதவார்த்தைசொல்லவும் நான்கேட்கவுமென்றலைவிதியாதெய்வமே நாரத ர்வசனம் ஏனம்மா இப்படிவிசனப்படுவானேன் இந்தப் பூமியந்தர சுவர்க்க மூன்றுலோகத்திலும்போய்க்காணாத தலங்களெல்லாங்கண்டு ஆடாததீர்த் தமெல்லாமாடிவந்தேன் எந்த இடங்களிலும் உம்மைப்போற் சவுந்தரம்.ஆ ணிலுங்காணேம்பெண்ணிலுங்காணேம் நீயோதோ ஒருகாரணநிமித்தம் பூ மியிலேவந்தவதரித்தவராகத்தோனுது உம்முடைய அழகுக்கிசைந்தவர் அவர்தான் அவரழகுக்கிசைந்தவர் நீர்தான் எப்படியென்றால் அவர்திருக் கரத்திற்பிடித்திருக்கிற வேலபோலுங்கண்ணும் அவர்வாகன மயில் போலுஞ்சாயலும் சேவற்கொடிபோலுமிடையும் அவருக்குரித்தான காமேருவெள்ளியங்கிரிபோலும் இரண்டுதனபாரமும் ஒன்றுக்கொன்று சம பந்தப்பட்டிருப்பதால் நீங்களுமிருவர்க்கொருவர் சம்பந்தப்பட்டுக்கூடியி ருப்பதுநல்லது என்வார்த்தைதட்டவேண்டாந்தாயே. வள்ளியம்மைவசன ம் வாரீர்நாரதரே நீர்பெரியவர்போலிருந்தும் பெண்பிள்ளைகளைப் பார்த்து

இப்படிச்சொல்லாத உத்தரஞ்சொல்லலாமோ உம்முடையவேஷத்துக்காக இந்தமட்டும் பொறுத்துப் பொறுத்துப்பார்த்தேன் தூரப்போங்காணும் எ ன்னபேச்சுப்பேசுகிறீர்பயித்தியங்கொண்டவரோ.

வள்ளியம்மைக்கும் நாரதருக்கும் உத்தரப்பிரத்தியுத்தரம்

அறுசீர்யாசிரியவிருத்தம்.

திருவிளையாடல்போலுந்திளைப்புனங்காக்கும்வள்ளிக்
கருகில்நாரதர்போய்க்கந்தரழகுங்கேத்தவர்நீயென்ன
இருவருமிடேன்றுரைடனைத்தென்னமோவாய்கொள்ளாமல்
ஒருவருக்கொருவருத்தரப்பிரத்தியுத்தரஞ்சொல்வாரோ. (௫௮)

தரு ராகம் சௌராட்டிரம் தாளம் மிசிரசாப்பு.

எங்கள்குறக்குலந்தனக்குப்பங்கமொன்றுசொன்னதென்ன முனியே-குல
இழுக்காய்நானென்னசொன்னேன் பழிப்புனை நீர்சொல்லவந்தீர்தாயே
செங்குறிஞ்சிவேந்தரெங்கள்நேதருக்குமேலானோர் முனியே-நீர்
செப்பியவேந்துவணகிரிச்சுப்ரமண்யமூர்த்தியல்லோதாயே [ஞல்]
ஒருகுலக்காய்களைத்தெரிந்தேகுறவர்கொண்டுகொடுத்திடுவோ முனியேயா
உங்கள்மலைத்தேவருக்குடல்பொருளாவியுந்தரலாந்தாயே
குருகுலம்போலேவலையரிடையரில்லிற் கொண்டுகொடோ முனியே-தேவ
குலப்பழுதுசொல்வோரைஒருத்தரையுங்கண்டதில்லைதாயே
செட்டிகள்தன்செட்டிகளைத்தனையோபுகழ்ந்துரைத்தீர் முனியே-யவர்
சிருஷ்டிதிதிசங்காரருத்ரகுருமூர்த்திகணமூர்தாயே [ளும்
அட்டசித்தியெங்கள்பெட்டைக்குட்டிகளுஞ்செய்திடுங்காண் முனியே-கா
அளவிறந்தசித்திமுத்தியிளைவிலந்தென்கழுகுமலைதாயே
மாங்கனியாமெனக்குமொருநீங்காணவடிவுரைத்தீர் முனியே-உந்தம்
மாயமலமாங்கனிக்குக்காய்வடிவுண்டானதென் நீர்தாயே
எங்கள்பழம்மின்வார்த்தைபோங்காணும்நாரதமா முனியே-உங்கள்
இருவணம்பாரமலொருபோதும்போவதில்லைத்தாயே
பார்க்கையிலேபசுவேஷமார்க்கமெல்லாம்புலிவேஷ முனியே-யின்னம்
பக்தனுடகாரியத்தைமுற்றிலுநீர்பார்க்கவில்லைதாயே
நீர்பாருஞ்சணத்திலண்ணமார்சோலிமுடித்திடுவார் முனியே-நான்
நினைத்தபடிநாளையிந்தத்தினைப்புனத்திலேமுடிப்பேன்தாயே. (௫௯)

வள்ளியம்மை வசனம் ஓய் வாரும்நாரதரே லோகத்திலே சந்திரனுக்குமொருமறுவுண்டு எங்கள்குறக்குலத்துக்கு மறுவில்லையெ[illegible]துசெகப்பிரசித்தமாயெல்லாருக்குந்தெரியுமே அல்லாமலும் எங்கள் ட[illegible]ப்புவளர்ப்புக் குல கோத்திரம் பழமைபெல்லா மெங்கள் சந்திரகிரி பாதிக்க மாகிய எட்டயபுரஞ்சமஸ்தானத்துவரையுந்தெரியுமே அப்படியி[illegible]க்க நீர்திரிலோகஞாசியாகிய உமக்கு எங்கள்சாதியாசார[illegible]மெதெரியாமற்போச்சுது இதுவரையும் எங்கள்சாதியிலே மற்றச்சாதி[illegible]லக் சாதிவிட்டுச்சாதி போனதுண்டோ நீர்கண்டதுண்டோ இனிமேலிப்[illegible]டிவாய்மதம்பேசினல் நான் சகிக்கமாட்டேன் எங்கள் அண்ணமார் காதி[illegible] கேட்டாலும்சகிக்கமாட்டார்கள் மானமழிய உயிர் காவலோவென்று கண்[illegible]வுடனே சித்திர வதைபண்ணிப்போடுவார்கள் தூர ஓடிப்போங்காணும்[illegible]ரதரே. நாரதர் வசனம்-ஏனம்மா தாயே நான் அப்படி வித்தியாசமா யொன்றுஞ் சொல்லவில்லையே அப்படியிருக்க இப்படிக்கோபித்துச் சொல்லவேண்டியதென்ன நல்லதுசொல்லபபோய்ப் பொல்லாதவனுனேன் முற்செ[illegible]வி பகையாளியென்ற பழமொழிநிசமாச்சு ஆனல் எங்கள்ஸழகாசலமூர்[illegible] நீர்தான்பாரியாகப்போகிறீர் நான்தான்மணஞ்சூட்டுவிக்கப்போகிறே[illegible]ர்த்துக்கொண்டிரும் நாளையல்லோ ஆடி காணவல்லோபோறேன் நல்லதுநான்போய்வருகிறேன்தாயே.

நாரதர் சுவாமியிடஞ்சேறல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேண்டியதெல்லாமுரைத்துவேண்டியுங்கேளாமல்வள்ளிவெருண்டுகூற *
ஆண்டிபுகுந்தலைச்சலாச்சவரவர்பாடிணிநமக்கேனந்தப்பாடு *
பூண்டிகழ்மென்முலையாளைக்கண்டதுசொல்லாதிருக்கப்போகாதென்றே *
தாண்டியவேள்கணைபோலச்சுருக்காய்நாரதரும்வந்துதோன்றினரே.(கூ௰)

தரு-இராகம்-சௌராட்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நாரதமகாமுனிவந்தாரே சாமி
நமஸ்காரஞ்சாமிநமஸ்கார மென்னவே நாரத

அநுபல்லவி

வரும்வாருமென்று சாமிசொல்லு முன்னே
வந்தேன்வந்தேனென்று கந்தசமுக முன்னே

சரணம்

கழுகுமாமலைப் பதிதனை நாடியே
காவடிக்காரர் போல்மரு வாடியே
விழுபழபெடுப்பவர் போல்விளாங் தேடியே
வேர்த்துவிருவிருத்து ஓட்டமா யோடியே நாரத (கூக)

சுவாமிக்குத்தெரிவித்தல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

[illegible]டுவள்ளிக்குரைத்துவந்தகருணமிதுவெனத்தருணம்பார்ராநிற்கும் *
அடையாவேலொதிர்பார்த்துநிற்கநாரதரும்வந்திப்போது *
[illegible]னடேன்கண்டேனொருமாங்கனியுநின்சேவடியுமவந்து கண்டேனென்று *
தென்[illegible]னிட்டுவள்ளிதன்னைக்கண்டதுதொட்டுள்ளபடிதெரிவித்தாரே. *

தரு-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கண்டதில்லைநானே இந்தத்தாய்போலத்தானே கண்ட

அநுபல்லவி

அண்டமுழுதும்நவ கண்டமுழுதுங்கண்டேன்
அங்குமெங்குமுள்ள பெண்களனைவர்க்குள்ளே கண்ட

சரணம்

செய்யதாமரையில்வீற் றிரு[illegible]ருள மாக்கனி
தேவகாருவிலேயுண் [illegible] மாக்கனி
அய்யரோயவர்செழுந் [illegible]னியின மாக்கனி
அருந்தித்தினைப்புன[illegible]த்தருள்குற மாக்கனி கண்ட (கூஉ)

நாரதர் வசனம் சரணம் சரணம் சுவாமிசரணம் சரவணபவனே சண்முகத்தெய்வம் சூரசங்காரா சுப்பிரமணியா கார்த்திகேயக்கடவுளேசரணம்.

சுவாமிவசனம் வாரும்நாரதரே மெத்த அவசரமாய்வந்தீர்வந்த காரியமென்ன சொல்லும்நாரதரே. நாரதர்வசனம் சுவாமியடியேன் தேவரீர்தெரிசனவிசேஷத்தினலே பூமிப்பிரதெக்ஷணமாயனேக தலங்களைப்பரிசித்துத் தெரிசித்துப் பொதியமாமலையில் அகஸ்தியரைக் கண்டு வடதிசை நோக்கி வருகையிலே வள்ளிமலைச்சாரிலேத் தினைப்புனங்காத்திருந்தவொருகன்னிகையின் ஆலோலமென்றகுரலோசையைக்கேட்டு அவ்வழியேபோய் அவருடைய திவ்வியசொரூபத்தைக்கண்டு தெரிசித்து நல்லது கண்டால் நாயனுக்கேயென்றபழமொழிப்படியே சுவாமிக்குகந்தகன்னியென்று தெரியப்படுத்தவந்தேன்சுவ[illegible]மி. சுவாமிவ[illegible]னம் நல்லதுதான்நாரதரே.

[illegible]வாமிவிரகங்கொள்ளல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

படவரவல்குற்செவ்வாய்ப்பணைமுலைத்தெய்வயானை
உடலிரண்டுயிரொன்றேபோலொருடமழகலாநிற்கக்
கடல்விடதுகருமம்மான்கங்கைவேணியரானப்போல்
அடல்மயில்வேலர்வள்ளிக்கதிகமாமயல்கொண்டாரே.

இதுவுமது

நாரதர்மொழிந்தவள்ளிநாயகியழகைக்கேட்டு
ஆருநேரில்லாவேலராசைகொண்டதனைக்கண்டு
பரரூபாரம்மான்செய்தபழியின்றுமுடிப்பேனென்று
மாரவேள்வாரிவாரிமலர்க்கணைசொரிந்திட்டானே. (கரு)

தரு-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-தாளம்-மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி

வள்ளிமேல்மோகங்கொண்டாரே கார்த்திகேயர் வள்ளி

அநுபல்லவி

கள்ளவேடங்கொண்ட நாரதர்கண்டு வந்த
கன்னியுருவெளிப்பெண் தன்னைக்கண் டுவந்து வள்ளி

சரணம்

பன்னிருகண்ணாலும் பார்த்தக்கூற வாடிப்
பார்க்கக்கண்ணாயிரம் படைத்திலனே வாடி
என்னடியுன்னகென்மே லித்தனை மோடி
என்றுபலவிதமாய் வம்புக்குவர காடி வள்ளி
சன்னைக்காமதன் சங்கடந்தனக் கூசி
சாக்ஷிக்காரிநீயே தஞ்சமெனக் கெஞ்சிக்
கண்டுபோலுமொழி யொன்றுசொல்லெனக்கொஞ்சிக்
காமலாகிரிமெத்தத் தானேமட்டு மிஞ்சி வள்ளி
வாராய்பெண்ணேயென்று சருவிமுந்தி தொட்டு
மார்போடணைத்துக்கட்டி மையல்வலையிற்பட்டுச்
சேராயோநீயென்னை யென்றுவழக் கிட்டுச்
சேர்ந்துருவெளியெனக் கண்டதைக்கை விட்டு வள்ளி (கசு)

சுவாமி வசனம் வாரீர்நாரதரே நீரறியாததல்லவே விஷ்ணுவினுடைய ாயபெண்ணாகிய இந்தசுந்தரவல்லி நம்முடையவுத்தாரப்படி குறக்கு தில் நம்பிராசன் மனையில் வளர்ந்தவளை நாம் மணஞ்செய்யுங் காலமிது கையால் இப்போதுநீர்வந்துதெரிவித்தீர் நாஞ்சிற்றூருக்குப்போய்வரு றோம் நீரும்பின்புவரலாம்நாரதரே நாரதர்வசனம் அப்படியேசெய்யுங்ராக

சுவாமி வேடரூபங்கொள்ளல் கலிப்பா.

வடனிளமான்பிடியைவேட்டுப்பொருவில்மத
வடன்கனையாலேமெய்ம்மறந்துலகம்மறந்து
வேடவுருமாறிவிசையனுக்காய்த்தந்தைகொண்ட
டவுருக்கொண்டுவிளைந்துவழிக்கொண்டனரே. (கஎ)

தரு-இராகம்-பியாகடை-தாளம்-மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி

மானிடவேடங்கொண்டாரே கழுகாசலர், மானிட

அநுபல்லவி

மானிடங்கொண்டவர் கானிடந்தன்னிலே
மாதவப்பேடிக்காய் வேடங்கொண்டாப்போலே மானிட

சரணம்

ஒட்டுச்சல்லடங் கச்சை பூட்டி
உசந்தகொண்டைக்குல் லாவை யாட்டித்
தொட்டபுட்டிலவில் லம்பை க் காட்டிச்
சோடிலாஅடிக்குக காடுதாங்கி மாட்டி மானிட. (கஅ)

வள்ளியம்மையைக்காணல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொண்டமாமோகமிக்கொதித்துநெஞ்சழன்றுபூவில்
வண்டெனச்சுழன்றெம்மானம்மு னக்கண்குளிரக்கண்டு
பண்டயன் தட்டிட்டபாடு யுமறந்தெம்மானை
ஒண்டியாயிருக்கச்செ றுவெனப்புலம்பினரோ. (ககூ)

தரு-இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வள்ளியம்மனைக்கண்டாரே சுப்ரமண்யர் வள்ளி

அநுபல்லவி

வள்ளிமலைச்சாரல்வள ரொள்ளியதினைப்புனத்துக்
கிள்ளைமுதலானவனப் புள்ளினங்களைத்துரத்தும் வள்ளி

சரணம்

வேடுவருநவுங்கொண்டு நாடுநகரங் கடந்து
மேலம்பலையோரமுள்ள வேள்விமலைச்சார் படைந்து
காடுசெடிசானடர்ந்த காவனத்தனி னடந்து
கன்னியராலோலமென்னுஞ் சொலசின்வழியேதொடர்ந்து வள்ளி.

வள்ளியம்மையைவினாதல் கலிப்பா.

ஊர்நீயுன்பேர்யாது அன்னைபிதாப்பேர்யாது
ஊர்யாது நீயதிலேயொன்றுசொல்லாவிட்டாலும்
பேராசைகொண்டவெனைப்பேதாய்நீயாளாதிலே
வாராயுனதுகனிவாய்திறந்துபேசிடுமோ. (உ௦)

இதுவுமது.

அல்லடியானுலுமறவேகொடுமையிது •
கல்லடியுன்னெஞ்சங்கனிவாய்திறந்தொருசொற் •
சொல்லடிமறக்கட்டாதேசொற்கிளியேயென்மனந்தம் •
வில்லடிப்பாட்டுப்படித்துவேலர்மெத்தவேண்டினரோ. (எஉ)

தரு-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-தாளம்-மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி.

மானேயிங்கேவாராய் குற மானே

அநுபல்லவி

தானேமனதிரங்கிச் சற்றேபரண்விட்டிறங்கி மானே

சரணம்

கூடிநாம்விளையாடக் குறிஞ்சிப்பூமலர் கூட
ஊடிமகிழ்ந்துகூட உருவிலிகண்டோடித் தோட மானே
ஓடிவந்தகையார உன்றனைநான்கட்டிச் சேர
வாடுமனங்களிகூர மாமோகலாகிரி தீர மானே
எல்லாநீயேதஞ்சம் எண்ணுதேயிவ்வரி
கல்லுமுருகுங்கொஞ்சம் கருங்கல்லோவுன் னெஞ்சம் மானே. (எ...)

சுவாமிவசனம் வாராய்பெண்ணே நீயிந்தலோகமோ அல்லது எந்த லோகமோ உன்னூரொதுவோ பேரொதுவோ தனியே யிந்தக் கானகத்திலே தினைப்புனங்காக்கவோ பிரமதேவன் கற்பித்தான் உன்னைப் பெற்றவர்களும் இதற்குச் சம்மதித்தார்களோ அவர்கள் நெஞ்சுதானென்ன கன்னெஞ்சோ உன்னைக்கண்ணாலேபார்க்கஎனக்கு உன்னை விட்டுப்பிரியக் காலேழுதில்லையே நான்சிற்றூருக்குப்போகிற வழிதப்பியிங்கேவந்தேன் எனக்கு அந்தவழியைக்காட்டுவாய் அல்லது உன்னுடைய பணிவிடைக்கு ஆளாக்கிக்கொள்வாய்பெண்ணே.

வேங்கைமரமாய்நிற்றல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இத்தனைசொல்லக்கேட்டுமெதிர்மொழிகொடாமல்வள்ளி •
சித்திரம்போலேநிற்கச்சேனைகள்பலவுஞ்சூழ •
மத்தினம்பிராசன்வரவுகண்டேவேயங்கு •
வித்தகவடிவேற்கந்தர்வேங்கையாயெதிர்நின்றனரே. (எச)

நம்பிராசன் வசனம் ஓ வாராய்கட்டியக்காரா நம்முடைய வள்ளித்தாயைப்பார்த்துவரத் தினைப்புனத்துக்குப் போகிறோம் குறவர் குன்றவரெல்லாரையும் கூட்டிவாபிள்ளாய். நல்லதையே.

தரு-இராகம்-கௌளிபந்து தாளம் மிச்ரசாய்ப்பு.

பல்லவி.

வேங்கைமரமாகிநின்றரோ கார்த்திகேயர் வேங்கை.

அநுபல்லவி

பாங்கில்வந்துவேடரெல்லா ரீங்கிதுஎதென்று சொல்ல
ஓங்கிநெடிதாய்வளர்ந்து தாங்குகிளையோடு நல்ல வேங்.

சரணம்

பாருபாரிதுபுதிய தாருவென்றெல்லோரும் யார்க்கப்
பாருபாரெனவேநாலு பேரிருகைகொட்டி யார்க்கச்
சேருசேரெனவேகூடிச் சேர்ந்தடியுடனே பேர்க்கத்
தேர்ந்துசெய்யவேண்டுமென்று தேர்ந்தரண்டுபேர்கள்தீர்க்க வேங்.
வட்டமிட்டுச்சுற்றியெட்டு கேட்டிலும்போய்வேடர் கிட்ட
வாங்கடாவயல்காளென்றுபாங்கிலேபோய்ச்சேர்ந்து கட்ட
வெட்டரிவாள்கொண்டுசில ரொட்டிநின்றுகொண்டு வெட்ட
வேண்டாமெனச்சிலரொன் [illegible]டார்பேசிநின்ற தட்ட வேங்.
பல்லியும்பலபலெனன நல்லதெனயாருஞ் சொல்லப்
பான்மொழியையேத்தநான்காணேனென்றுவாயைமெல்ல
நல்லநிழலென்றுபிண்டி நலநம்பியூர்க்குச் செல்ல
நங்கைபின்தனித்தவேளை யங்கவளைவந்து புல்ல வேங். (எரு)

நம்பிராசன் வசனம் ஓய் குறவர் குன்றவரே நேற்றைவரை யில்லாத வேங்கைமரம் இன்றைக்குப் பிரமாண்டமாய்க் காணப்படுகிறதே யிதேது காணுங் குறவர்களே. குறவர்வசனம் ஐயே ஏதோமாறுபாடாயிருக்குது இதை வேர்ப்பிடுங்கப் பிடுங்கிப்போடுகிறோம் ஐயே. நம்பிராசன் வசனம் இதில்நல்லநிமித்தஞ்சொல்வதினாலே இதையொன்றுஞ்செய்யவேண்டாம் நம்முடையவள்ளித்தாய்க்கு நிழலாதரவாயிருக்கட்டும் குறவர்களே. வாராயம்மேவள்ளித்தாயே நேற்றைவரையில்லாத வேங்கைமரம் இன்றைக்கிங்கேவந்த காரணமென்னதாயே. வள்ளியம்மை வசனம் நானொன்றும் அறியேன் ஐயே. நம்பிராசன் வசனம் ஆனால இந்தநிழலருகே சுகமேயிருப்பாய்தாயெ நாங்கள்சிற்றூருக்குப்போய்வருகிறோமம்மா இதோ தேனும் தினைமாவும் வாங்கிச்சாப்பிடுவாய்தாயே. வள்ளியம்மை வசனம் அப்படியே நல்லதையே

சுவாமிபழையபடிவருதல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நம்பியுங்குறக்குழாமுநற்புனந்தன்னைநீங்கித்
தம்பதிக்கேகவேங்கைத்தருவுருநீங்கிவேலர்

அம்புவில்லுடனே முன்போலாத்திரம்பெரிதாயங்கே
வம்பிள முலையாளோடேவம்புக்குவருகின்றூரோ. (௭௬)

தரு-இராகம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-மிச்ரசாப்பு.

பல்லவி

என்னசெய்வேனரிகிரானே அடிமானே என்ன

அநுபல்லவி

என்னசொல்லியுமுனக்கு எள்ளளவிரக்க மில்லை
என்றனக்கிராப்பகலாயின்னமுறுறக்க மில்லை என்ன

சரணம்

தண்டையாயடிபடிலோ தண்டெட்டான்மதனென் மேலே
சந்தனமாய்மார்பிருந்தாற்சந்தனம்வேண்டேனுக்பாலே
கொண்டமாலைநீங்கிடவுன்கொண்டைமாலையானேனில்லை
கோடிதரஞ்சொல்லியுநீ மோடியைவிட்டாயு மில்லை என்ன. (௭௭)

வேடர் வசனம் வீராயிபெண்ணே உன்பேரிலிருக்கிற ஆசையினாலே உன்னைத்தேடி வெகுதூரத்திலிருந்து [illegible]த்தனைவிதமாகவோ நல்லவார்த்தைசொல்லிக்கெஞ்சியும உன்மனது கொஞ்சமாவது இரங்கவில்லை உன்னைவிட்டுச்சணகாலமாகிலும் பிரிந்திருக்க மனமுங்கூடுகிறதில்லை ஆனதால் உன்பாதச்சிலம்பாகவுந் தனபாரத்திற் பூசிய களபசந்தன மாகவும் கூந்தலில்முடிக்க பூமாலையாகவும் இருக்கும்படிக்காவது என்னைப் பிரமதேவன் கற்பித்தானில்லை இராப்பகலின்னம் ஊணுறக்க முமில்லைச் சற்றேகனிவாய் திறந்து என்னுடனே ஒருவார்த்தைசொல்லப்போகாதா சொன்னால்உன்வாய்முத்துதிர்ந்துவிடுமாபெண்ணே இனிஎன்னசெய்வேன்பெண்ணேஎன் கண்ணேகண்ணே.

வள்ளியம்மைசினந்துகூறல்-எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எந்தமானிட வேடர்நீர்காண்வேட்டைக்கேக்தமான்மலையிலுண்டும்இம்மானடபி, தந்தம்மானுமதுவலைக்ககப்படாமான் சவுரியமான்தயிரியமான்சாதிமானென், அந்தமான்மகனனங்கன்றனக்காற்றுமல் ஆண்பிள்ளைபெண்பிள்ளையிடம் வந்தபயம்போட்டுச், சொந்தமான்மகள்போலேகேகோசொன்னீர் தோழியைவிட்டினியடித்துத்துரத்துவேனே. (௭அ)

தரு-இராகம்-காம்போதி-தாளம்-மிசிரசாப்பு.

பல்லவி

பேரங்காணும்வினிசேலன்கத்துநீர் இனைப்
புனத்தைப்புனத்தைவந்துசுற்றுநீர்

அநுபல்லவி

ஏங்காணுமெத்தப்படித்தவர்போலவே
எத்தனையெத்தனையெத்தெல்லாமெந்துநீர் போங்

சரணம்

மச்சான்முறையுங் கொண்டாடுநீர் மெத்த
மண்டாட்டுக்கேட்டுத் திண்டாடுநீர்
பிச்சாண்டியாபிள்ளை நீர்தானோ வெறி
பிடித்தவனென்றுரு போதானோ
இச்சைகொண்டோருக்கு லச்சையுண்டோஎனீர்
கச்சவாயன்போல நச்சுநச்சென்கிறீர் போங் (௭௯)

வள்ளியம்மை வசனம் ஓய்யாரும்வேடரே நீர்நிசவேடரோ கள்ளவேடரோ நிசவேடரானால் வேட்டைமான் மலைகாட்டிலுண்டு கள்ளவேடரானால்இங்கேகாரியமில்லை இந்தமான் உம்முடையவலையிலகப்படுகிற மானல்ல வந்தவழியைப்பார்த்துப் போங்காணும்வேடரே.

வேடரொகிர்மொழிகொடுத்தல் கலித்துறை.

காவியங்கண்ணியையாலோலமென்றங்கசனைத்திட்டும்
வீவியைக்கைக்கவண்கல்லால்மறுத்தவன்மேலெறியும்
கோவியையென்னைப்பருந்தாட்டங்கொண்டிருந்தக்கோலங்கொண்ட
பாவியைப்பார்த்துப்புலம்பியென்னாவிபதைக்கின்றதே (அ0)

தரு ராகம் அசாவேரி தாளம் மிசிரசாப்பு.

பல்லவி.

பார்க்கப்பார்க்கமையல்மீறுதே நல்ல
பாம்புவிஷம்போலமண்டைக்கேறுதே பார்க்க

அநுபல்லவி.

பார்க்கெல்லாம்[illegible]ண்டுகண் எனக்குப்பன்னிரண்டுகண்
படைத்தவன்[illegible]ங்கண் படைத்திலனேயின்னம் பார்க்க

சரணம்.

[illegible]டமாதுயவிருக[illegible] றண்டையுங் காலின்
[illegible]டுவின்மேல்முழங்கால் நண்டையும்
நெடியதொடைச்செவ்வாழைத் தண்டையும் மார்பில்
நெருங்கிப்பொருங்கொம்பானை ரண்டையும்
முடிமலர்க்கொண்டையுங்கொடிமலரிண்டையும்
படைவிழிக்கெண்டையும அதுபோடுஞ்சண்டையும் பார்க்க (அக)

வேடர் வசனம்- அடிபெண்ணே உன்னிடத்திற் சொல்லுகிறசொல்லை ஒருகல்லிடத்தேசொன்னல் அந்தக்கல்லுமிழகும்உன் மனமிழகவில்லையே யடிபாவி சற்றேமனமிரங்கிப் பாஙவிட்டிறங்கிவாடிவள்ளி.

சுவாமிநயமொழிகூறல் அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இந்தமலைங்காட்டில்வந்துபுனங்காக்கவுயன்விதித்ததேதோதாயே *
கந்தருவமணம்புரிந்துகழுகுமலையூர்க்குவந்தாற்கணக்கில்லாமல் *
ஐந்தருநோதென்னிளசைச்சமஸ்தானபதிகணமக்கபிமானித்துத் *
தந்தபாக்கியமுனக்கேசமஸ்தபாக்கியவதிநீதான்கண்டாயே. (அ௨)

தரு ராகம் அடாணு தாளம் மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி.

நாஞ்சொன்னபடிகேளாய் அடிபெண்ணே கண்ணே

அநுபல்லவி.

நாஞ்சொன்னபடிகேட்டு நீயிப்போமனதொப்பி
ராசியாளுமக ராசிதானியப்பே நாஞ்

சரணம்.

சங்கநிதிபதுமநிதிகள் காத்திருக்கும்
தருவுங்காமதேனுஞ்சமயங் காத்திருக்கும்
எங்கள்கழுகுமலைசெல்வம் வீற்றிருக்கும்
இருவர்நாமிருந்தாலெவர்க்கு மேற்றிருக்கும் நாஞ்
இன்னுமினியாரென்று அருமைபெருமை யுண்டு
இனக்கமறிந்தினங்கி லெவர்க்குங்கனிச முண்டு
பொன்வெள்ளிதங்கமொடு பூஸ்திதிபல வுண்டு
போக்குவரத்துக்கெல்லாம் ஏத்தசபாரி யுண்டு நாஞ்
எட்டப்பபூபதிபாக்கியம்நம்ம பாக்[illegible]
எப்போதுஞ்சுகிக்கலாமிநுவே மனே[illegible]யம்
பெட்டிமுடையுங்குறக்குடிக்கென்ன யோ[illegible]யம்
பேர்சிற்றாரானுமுன்னூர்க்கென்ன சந்[illegible]யம் [illegible]ஞ் (அ௩)

வேடர் வசனம் வாராய்பெண்ணே நீயிந்தக்[illegible]த்திலேநிரிந்துகொடிதாகியவெயிற்பட்டு மாந்தளிர்போலும் அழகியதிருமேனிகன்னவும் பூமியினைடப்பதினுலே பாததாமரை சிவப்பேறவும் இப்படித் தனியேயிருப்பதைக்கண்டு மனஞ்சகிக்குதில்லையேபெண்ணே நீநம்முடைய கழுகுமலைக்குவந்தாற் சகலதேவதைகளும் சகலராசாக்களும் உன்னைவந்து வணங்கவும்சங்கநிதிபதுமநிதி சுரபிசிந்தாமணிகமபகக்கருமுதலானதும்வந்துகாத்திருந்துஏவல்கேட்கவும்நாமளிருபேருங்கூடியிருக்கலாம்பெண்ணே வள்ளி

வள்ளியம்மையெதிர்மொழி அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெறும்புளியைத்தின்றொருவனைக்கெடுத்தாற்போலும்உறிமேலாம்வெண்ணெய்க், கெறும்புசுற்றிலுப்போலுமூட்டவனெட்டாக்கனிக்கேமாக்கிருந்தாப்போலும், பெறும்புகளில்லாதசொல்லை வாயிலேக்கப்பசபசத்துப்பேசவந்தீர், குறும்புகுடியிருப்பவரேகடைவாயிங்கும்முடையகுறும்புதானே (அச)

வள்ளியம்மை வசனம்-வாரும் வேடரே நான்பிடிச்சமுசலுக்கு மூன்றுகாலென்று பிடிச்சபிடியேபிடிக்கிறீர் வீணிலே வாய்புளிச்சுது மாங்காய்புளிச்சுதென்றுபேசினதினுலே வருங்காரியமொன்றுமில்லை வேடரேபோம்போம்

வேடர்வணங்கிச்சொல்லல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குறக்குலச்சாயல்போலுங்குணங்குறிகடக்கையெல்லாம் *
மறக்குலமடவார்போலும்வன்கண்மையுடையாயிந்த *
அறக்கொடுமைகள்நீசெய்யிலாண்பழிபழியாகாதோ *
சிறக்கணித்தருள்வாயுன்றன்சேவடிக்காளாவேனே. (அ௫)

வேடர் வசனம்-வாராய்வள்ளி என்னுடைய காமாக்கினிக்கு நீசொல்லுகிறகடுஞ் சொல்லானது எரிகிறதீயிலே நெய்வார்த்தாப் போலே மனமானதுகொதிக்குதேபெண்ணே சற்றேதயவானவார்த்தை சொல்லுவாய் உன்பாததாமரைக்கு ஆளாவேன்பெண்ணே. வள்ளியம்மை வசனம்-வாரும்வேடரோ இப்படியெல்லாம் பஞ்சரித்ததிலே காரியமில்லை எங்கள் அண்ணமார் வருகிறவேளையாச்சு வந்தால் உயிர்ச்சேதம்வரும் ஓடிப்போஞ்சொன்னேன் என்பேரிற்குற்றமில்லைவேடரே- நம்பிராசன் வசனம் ஓய்வாருங்கோகுறவர்குன்றவர்களே நம்முடையதங்கை வள்ளித்தாயைப்பார்த்துவருவோம்வாருங்கோகுறவர்களே [illegible]ல்லது அப்படியேயாகட்டும் அய்யே.

வேடர் சிவே[illegible]காயவருதல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆளெனவெனையாட்[illegible]ண்டாராளுனக்காவேனென்சொற் *
கேளென[illegible]ர்பெரு[illegible]க்கிரா தர்வந்தும்மையிப்போ *
வாளிற்றுணி[illegible]மவருமெனவள்ளிகூற *
வேலேனும்வேடர்யோகவேடங்கொண்டேகிர்வந்தாரே. (அ௬)

தரு ராகம் ஆரபி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மாதவவிருத்தரைப்போல்வந்தாரே வேலவர் மாதவ

அநுபல்லவி.

காதிற்றிருவேடமுடனதிற்கபடமுமாய்க்
கள்ளவேடமேலேகொண்டுவள்ளிபேரிலான தொண்டு மாதவ

சரணம்

உடுத்தவுடையுமுரிய உத்தரீயமுந் சரிய
ஊன்றுதடியுங்குடையுஞ்சாஞ்சகிழ்மேலாக்கிரிய
நடுக்குமுடலங்கூனிப்பழுத்தபழம்போற்றெரிய
நம்பிராசன்முன்புசிவசம்புவெனவே பெரிய மாதவ (அள)

நம்பிராசனைக்காணல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தனர்நம்பிராசன்வந்தனஞ்செய்யாமுன்னந் *
தந்திருக்கரங்களேந்தித்தருமமேசெயமென்றோத *
னங்கைநீர்யார்கா ⌐வந்ததேதெனஅவன்வினவுத் *
ந்தர்நாங்குமரியாடக்கருதிவந்தனமென்றாரே. (அஅ)

ஆண்டார் வசனம் ஓய்வாரும்நம்பிமகாராசாவே செயஞ்செயம் தர்மமேசெயம் இதோவிபூதி தரித்துக்கொள்வீர் நம்பிராசன் வசனம்-அப்படியேதருவீராக வாரும்பெரியவரே நீர்ஆர் இந்தஆரணியத்திலேவந்தகாரியமென்னசொல்லுமையா்பெரியவரே ஆண்டார் வசனம்-நாங்குமரிதீர்த்தமாடவந்தோம் வந்தஇடத்தில வழிதப்பிஒருவழியு மில்லாமலெப்படிப் பெருவழியேகிறதென்றோம்நாளும நம்பிமகாராசாவே நீர்மகாராசன்வந்தீர்நமக்குஒருவழிகாட்டிவிடச்சொன்னால உமக்குக்கோடிகோடிபுண்ணியமுண்டும்.

நம்பிராசன்சொல்லல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றுநீர்சொன்னதீர்த்தநண்ணுதற்கரியதிந்தக் *
குன்றிலேதனியளாகிக்கொய்புனங்காக்கும்வள்ளி *
தன்றுணையாகிப்பூசைதான்முடித்திருமென்றம்மான் *
சென்றிடவாண்டார்சாமிசெயலிதுவெனக்கொண்டாரே. (அகூ)

நம்பிராசன் வசனம்-ஆனால்நல்லது நாமொருகாரியஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும் நீர்குமரிதீர்த்தமாடப்புறப்பட்டதுசரியே அதுவெகு தூரமாயிருப்பதால் விர்த்தாப்பியமானகாலத்தில் அங்கேபோ[illegible]த்தீர்த்தமாடிவரமாட்டீர் எங்கள்தங்கைஇதோ தினைப்புனங் காத்திருக்கி[illegible]ள் அவளுக்குப்பேச்சாட்டுத்துணையாயிவிடத்தில்த்தானேநேமநிஷ்டை[illegible]சநிறைவேற்றிக்கொண்டுசுகமா யிருப்பதே நல்லதாகத்தோணுது உம்[illegible]டையமன[illegible]மென்னமாயிருக்குதுபெரியவரே. ஆண்டார் வசனம்-மெத்[illegible]ந்தே[illegible]மையாஇது ஆர்க்காகச்சொல்லுகிறீர் நமக்குந்தள்ளாத கா[illegible]ஆசையொருபக்கங்கர்மமொருபக்கமிழுக்குது அப்படியிருக்கச்சொன்னால் நமக்கு ரொட்டைச்சந்தோஷமையா மகாராசன்பேரைச்சொல்லி யொருபக்கமுடக்கிக்கிடப்பேனையாநம்பிமகாராசாவே நம்பிராசன்வசனம் வாராயம்மேவள்ளித்தாயே இந்தப்பெரியவர்மகாபெரியவர் இவருக்குக்கேட்டது தடையில்லாமற்கொடுத்து அவர்மனதுபோலே நடந்துஒருவர்க்கொருவர்கூடித்துணையா யிருங்கோ நாங்களூருக்குப்போய்வாரோந்தாயே.

சிலபோகருக்கும் வள்ளியம்மைக்கும் உத்தரப்பிரத்தியுத்தரம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைசொல்லைமத்திரமாக்கொண்டுவள்ளிமாதவனாச்சரணஞ்செய்து
உந்தமக்குதகூடியமட்டுதவிசெய்வேனென்றனைக்கேளென்றுமெண்ணி
வைத்துதடிசண்ணுடையிலக்கடிகூடையென்றதுபோல்வலியச்சண்டைக்
கெந்தவிதந்தந்திரமோஅந்தகனக்கருமெத்தனஞ்செய்தாரே. (௯௰)

தரு-இராகம்-பிலகரி-தாளம்-மிசிரசாப்பு.

பல்லவி

சாமியும்அம்மனும் ஒருவர்க்கொருவர்மெத்தச்
சல்லாபம்பேசிக்கொண்டார்

அநுபல்லவி

மாமிமகளுஞ்சொக்க மாமன்மகனும்போல
வாவென்றவர்சொல்ல மாட்டேனென்றவள்சொல்ல சாமி

சரணம்

மானேபசிக்குதெனவள்ளிமெய்யோவென மாதவராதரவா யுன்றன்
வாயிதழ்த்தீங்கனிதாவெனவேவள்ளிவாயமத்தோகனிவாய்ச் செழுந்
தேனுத்தினைமாவுமிந்தாருநீர்இன்று தின்பசிதீருமென வாங்கித்
தின்றையாப்பாவென்றிடவேவள்ளிசேவரேயெனவே வேடச் சாமி

தண்ணீர்பெண்ணேயெனஅங்கோர்சுனையுண்டுசாப்பிட்டென்றுமெனஅதை
த்தைபளிகாட்டென அய்யரைக்கூட்டிப்போய்த் தண்சுனைகாட்டி[illegible]வே பாடி
கண்ணேயென்றுகவிடாய்கரொருபூஞ்சுனை காட்டுங்கோடிசெயும் என்
றன் காமவிடாய்க்குத்தடஞ்சுனைகாட்டியென் கர்த்லைத்தீரெனவே வேடச்

ஆண்டாரேவீணவார்த்தை[illegible]கவேண்டாம்விடுமென அம்மைப்புகன்றிடவே மின்
னைம் அப்படிச்சொல்ல[illegible]தேயம்மாவெனக்கொருசி அய்யர்கெஞ்சிட்டேவீணைத் [illegible]ண்டாதேபோ[illegible]மன ஆண்டாரைவள்ளிசின்னதுமொழிந்திடவே வா
ராய் தேமொழியேயு[illegible]நாமெல்லிதநிலுஞ்சேருவோம்பாரெனவே வேட

வள்ளி[illegible]மை வ[illegible] ஆண்டாரே எங்கள்பிதாவாக்கியப்படி உமக்குச்சொன்னபடி[illegible]றேன் தேவையானதைகேளுமையே. ஆண்டார் வசனம் மெத்தப்பசியாயிருக்குதுபெண்ணே வள்ளியம்மை வசனம் ஆண்டாரே இதோ நாட்கதிர்கொய்து குத்திப்புடைத் திடித்துத் தேன்விட்டுபிசைந்து பக்குவமாய்க்கொண்டுவந்திருக்குது சாப்பிடும் ஆண்டாரே-ஆண்டார் வசனம் இதென்னடி இவளம்மைச் சுற்றிச்சுற்றிவந்து சல்லியஞ்செய்கிறாளென்று தினைமாவிலே நஞ்சைக்கலந்துகொடுத்தாயோ நாவைச்சுற்றுதே கண்ணைக்கிறக்குதே நெஞ்சடைக்குதே என்னசெய்வேனப்பா.

வள்ளியம்மை வசனம் நானொன்றும் அறியேனே ஆண்டாரே அய்யோ தர்மஞ்செய்யக் கர்மம் விளைஞ்சுதே தெய்வமே. ஆண்டார் வசனம் தண்ணீர்த்தாகம் நாவைச்சுற்றுதே பெண்ணே. வள்ளியம்மை வசனம் அதோ வள்ளிமலைச்சாரிலே ஒரு சுனையிருக்கிறது அங்கேபோய்த் தண்ணீர் சாப்பிட்டு வாரும். ஆண்டார் வசனம் அந்தச்சுனை நாங்கண்டதில்லை நீகூடவந்து சற்றே காட்டவேணும் பெண்ணே. வள்ளியம்மை வசனம் அப்படியே காட்டவருகிறேன் அய்யே இதோ சுனையிருக்குது பாரும் இதிற்பைய இறங்கித் தாகந் தீர்த்துக்கொள்ளுமையே. ஆண்டார் வசனம் உன்புண்ணியத்திலே தாகவிடாய் தீர்ந்தோம் சற்றே தயவு பண்ணி மோகவிடாயுந் தீர்த்துவைப்பாய் உன் கையுங் காலும் பிடித்து வேண்டிக்கொள்கிறோம் பெண்ணே.

வள்ளியம்மை பழிப்புரை கூறல் - அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

பித்துக்குணந் தீரப்பஞ்சுப் பெட்டிபோலுடலமெல்லாம் *
எத்துக்குழத் தீர்கிழா மெளியளை நத்தியெங்கள் *
கொத்துக்கோர் நாளுமில்லாக் கொடும்பழியுனைத் தீர்நானோர் *
அத்துக்குப் பொறுத்தேனும் மாலான மட்டினிப்பார்ப்பீரே. (௬௨)

வள்ளியம்மை வசனம் வாரீராண்டாரே நீர் மெத்தப்பெரியவராய் வயது சென்றவர்போலிருந்தும் இப்படி வாயிடும்பு பேசிப் பெண்ணைப் பிறந்தவளை மல்லுக்கட்டலாமோ உமக்குப் பித்தத்துக்குணத்தே யல்லாது வயது சென்றுநாக்கவில்லை நான் இழிகுலமாகவுங் கன்னிகையாகவும் இருக்கிறவளை இப்படிப் பலோத்காரமாய்ப் பிடிக்கிழுக்கலாமோ பாங்கிமார் தேடுவார்கள் நான் கினைப்புனத்துக்குப் போகவேணுங் கையைவிடுங் கிழவரே. ஆண்டார் வசனம் எவ்வளவு பிரயாசப்பட்டும் நீயிப்படிப் பிடிவாதஞ் செய்கிறாய் உன்னை நாம் எந்தவிதத்திலுங் கன்னியழியாமல் விடுகிறதில்லை உன்னாலேயான் மட்டும் நீபார் நம்மாலே யானமட்டும் நாம்பார்க்கிறோம் பார் பார் பெண்ணே.

விநாயகரைப் பிரார்த்தித்தல் - கலிப்பா.

ஆனைமுகனே யென்னைங்கர விநாயகனே *
சோனைமதநீர்த்துதிக்கை துதிக்கையிந்த *
மானையிப்போ ரென்கைவசமாகச் செய்யீரேல் *
கானையாவுந் துணைவனெனப் பயன்பெற்றேனே. (௬௩)

சிவயோகர் வசனம் வாரீரையா குமார விநாயகரே என் சகோதரரே இந்தக் கன்னிகை என்கைவசமாகும் பொருட்டு நீர் சற்றே கருணை யிரங்கிக் காட்டானைபோல வந்து பயங்காட்டவேணுமையா.

விநாயகர் காட்டானையாக வருதல் - அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

தரித்துளமெலிந்தே வேலர் தமையனை யினைக்கு முன்னம் *
பரித்துரும்மத நீரோடப் பாய்புலி யெனக்கை நீட்டித் *
தொனித்திருசெவியை யாட்டிக் தூரத்திக் காட்டானைபோலக் *
கனிக்குமுன் னோடிவந்தக் கணபதிவருகின்றாரே. (௬௪)

தரு இராகம் - காம்பி - தாளம் - மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி

காட்டானை வந்ததுவே குறமானைக் காட்டிற்பயங் காட்டிக் காட்

அநுபல்லவி

ஓட்டமாய்த் தலையாட்டிக் கோட்டான்போல மறிக் காட்டிக் காட்

சரணம்

தூரத்திலதுவரத் தோகை மூன்றனில் வர
ஓரத்திலதுவர ஓலமிட்டிவள் வரக் காட்
வட்டமிட்டது சுற்ற மாஞ்செடியிவள் பற்ற
எட்டிவந்தது குத்த ஏங்குகின்றிவள் கத்த காட்
கொம்புகொண்டது முட்டக் குட்டினியெனத் திட்டக்
தும்பிக்கையொடு கிட்டச் சுவாமியையிவள் கட்டக் காட் (௬௫)

வள்ளியம்மை சுவாமியைத் தழுவல் - கலிப்பா.

பேயெனச்சிரிச்சனந்தொரு கைம்மான் முடுக்கிப் *
பாயவரப்பெண்மான் பயந்தபயமென்று கெஞ்சி *
வாய்நாருகிமதும் வரி வேங்கைபோல வலியப் *
போயிருகப்புலைப் புறத்தணைத்துக் கட்டினளே. (௬௬)

வள்ளியம்மை வசனம் ஆண்டாரே ஆண்டாரே உமக்கடைக்கலமையே இந்தக் காட்டானை போகிறயானையைத் துரத்தி யென்னை ரக்ஷிக்கவேணும். ஆண்டார் வசனம் என்னடி பெண்ணே நாங்கிழவரென்றே பரியாசம் பண்ணுகிறாய் உனக்கப்பனை உன்னை நாயிற் காட்டிக்கொடுத்ததற்கு நீயானை கையிற் காட்டிக்கொடுத்தாயே நீயாவது குமரிப்பிள்ளை ஓட்டம் பிடிப்பாய் நாமென்ன செய்வோம் பெண்ணே இது உனக்குத் தர்மமா உன்னோடே போராடின பற்றுக்குறைக்கு ஆனையோடே போராடவிட்டாய் பெண்ணே. வள்ளியம்மை வசனம் நானொன்றும் அறியேன் ஆண்டாரே நானினியென்ன செய்வேன் ஆண்டாரே ஆண்டாரே. ஆண்டார் வசனம் நீ நமக்குச் சொன்னபடி கேட்கிறேனென்று வலக்கை தா பெண்ணே. வள்ளியம்மை வசனம் அப்படியே யாகட்டும் அய்யே இந்தக் கொடுமைக்கு நானென்ன செய்வேன் இதற்படியே யாகட்டும்

கென்றேதுசங்கட்டித்திரிந்தீர் நான் யானைக் கிளையாகப்போகிறது உமக்கி ளையாகப்போகிறேன் ஆண்டாரே.

விநாயகர் இருப்பிடஞ்சேறல்-கலிப்பா.

கட்டியவனைத்தென்னைப்புட்டுங்காட்டானையைவிரட்டி *
விட்டிடிஷ்டப்படிக்குவிட்டிடுவேனும்மையிதற் *
கட்டியில்லையென்றுவள்ளியானையிட்டஆண்டார்றான் *
குட்டிப்போமென்னஒற்றைக்கொம்பானையேறியதே. (௩௭)

ஆண்டார் வசனம் அய்யா எனக்குச்சகோதரராகவும் பிராணதாதாவாக வுமெழுந்தருளியமூர்த்தி உம்முடையதிருவடியிணையிலே என்னுடையகோடிக்கை கைவல்யமாச்சுது இனிநீரிருக்கும் ஸ்தானத்துக்கெழுந்தருளவேண்டியதுதான் அய்யாவிநாயகக்கடவுளே.

சுவாமி-வள்ளியம்மையைக்கூடல்-கலித்துறை.

வாட்டாவேநம்பிதருமானைமுன்குத்தவந்தபயங் *
காட்டானைமாமுகனுக்கிளையானைக்கலந்துமுலைக் *
கோட்டானைமார்புறக்குத்தக்குறுநகைகொண்டுனக்குச் *
சோட்டானையில்லையெனவேலர்கூடிச்சுகித்தனரே. (௩௮)

தரு-இராகம்-தோடி-தாளம்-மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி

கந்தருவமணமாய்க்கூடினார் வள்ளியம்மையைக் கந்தருவ

அநுபல்லவி

செந்தினைப்புனத்தொரு மானும்வேங்கையுமொன்றாய்ச்
சேர்ந்ததுவெகுஅதி செயமெனச்சொலநன்றாய்க் கந்தரு

சரணம்

ஆறுதிருமுகமும் அருட்கண்ணுமின் னகையும்
ஆறிரண்டுதிண்டோளும் அழகியதண்டையுந் தாளும்
மீறுகோலாகலமார்பும் மீதணிகடப்பந் தாரும்
விளங்கமெய்யுருவங்காட்டி மெத்தலீலைகள் [illegible] கந்த
மாங்கனிசெவ்வாயிதழ்த் தீங்கனிக்கு வாயூறி
வாருடனிதழ்ச்சுவைத்து மோகவிடாய்பாதி யாறிப்
பாங்கியீதறியுவெனக் கோங்குமுலைமீது கீறிப்
பட்டபாடெலாநினைத்துக் கட்டியணைத்தாசை மீறிக் கந்த
கந்தபொடிகலந்த சந்தனகளபம் பூசிக்
காமகவினிமேல்வெல்லப் போமாவுன்றலென் றேசி

ஏங்கிறம்உங்திறம்பார் என்றுகாமசல ராசி
ஏகபோகமாகவே யனேகவாதுபேசிப் பேசிக் கந்த (௩௯)

வள்ளியம்மைவணங்கல்-எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திரிபுரைமதலாய்சரணஞ்சரணஞ்சேவற்கொடியாய்சரணஞ்சரணம்
அரிதிருமருகாசரணஞ்சரணம்அடியவரிடர்தீர் [illegible]
மரகதமயிலாய்சரணஞ்சரணம்வடிவேலிறைவா[illegible]சரணம்
சரசசல்லாபவல்லாசாசரணஞ்சரவணபவனேசரணஞ்சரணம். (௪௰)

இதுவுமது-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மண்ணிலடங்காதவெஞ்சூர்வனைமார்பம்பிளந்திடக்கூர்வடிவேல்தொட்டு *
விண்ணிலடங்காதபுகழ்படைத்தெனையுஞ்சிறைபிடித்தவேலோயென்றன் *
கண்ணிலடங்காது திருக்கண்காகூதிவண்காகூதிகாணக்காண *
எண்ணிலடங்காதாசைபெருசைப்பட்டவனென்செய்வேனே. (௪௧)

இதுவுமது எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேடருநவாய்த்தருவாயாண்டாரென்னும் வேஷமதாயென்றனையிவ்வேஷமாக்கிக் கூடவிளையாடவருங்கோவேநாயோன் கூறுபுன்சொலின்சொலெனக்கொண்டேயிருந்த, நீநிஜபாவச்சொருபங்காட்டியாண்டீர் நிதமுமினியரன் செய்குற்றநீரெண்ணாமல், அடிமையில்போலெனையாண்டருளுமென்ன அடியனிந்தாளெங்கள்வள்ளியம்மைதானே. (௪௨)

வள்ளியம்மை வசனம்-சரணம் சரணம் சுவாமி சரணம் எங்கள் குடிமுழுதும் [illegible]க்கவந்ததெய்வமேசரணம் உம்முடையதிருவிளையாடலையறியாமல் அடி[illegible]பதைப்புத்தியாலே என்னென்னமோ பலபல விதமாகச் சொன்னேன் என்னகுற்றமிருந்தாலும் நான்சொன்ன குற்றமெல்லாம் திருவுளத்திற்கொள்ளாமற் பொறுத்தருளவேணும்சுவாமி. சரணம் சரணம்.

சுவாமிவிடைதந்தனுப்பல்எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்

அடிதொழுமஅம்மான்மகளைநோக்கிப்பெண்ணேயாதிலம்மான்மகணீநம்மைவேண்டி, நெடியசரவணந்தனிலேதவசுசெய்த நேசத்தாலிப்படிவந்துனைநேசத்தோம், கொடியிடையாயுனைப்பிரியோ மினிகாமென்றுகூறிவாராயல்தங்கொடுத்துவேலர், வடிவழகிமுன்னேபோபின்னேகாமும்வருவமெனவள்ளிமுந்திவருகின்றாளே. (௪௩)

சுவாமி வசனம்-வாராய்பெண்ணேவள்ளி நீ பூர்வத்திலேஅம்மான்மகள்இந்தச்சென்மத்திலேமான்மகளாகவந்துபிறந்தாய் நாமும்உன்பொருட்டுச்சரவணத்திலேபிறந்து உன்னைமணஞ்செய்யவந்தோம் இதுவெல்லாம்பக

வசங்கற்பம்பிப்படி முடிந்தது இனைக்குறித்து நீவிசனப்படத் தேவையில்லை யிவரிமேல் நீயெனக்குச் சொந்தமனைவியாகிச் சுகமேயிருப்பாய்வந்துவெகு நேரமாச்சுது நீ தினைப்புனத்துக்குப்போவாய் நாமும்பின்னே வருகிறோம் பெண்ணே.

பாங்கிக்கும் வள்ளியம்மைக்கும் உத்தரப்பிரத்தியுத்தரம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழகளிற்றுக்கஞ்சிவள்ளி வேலனைப்போய்ச்சேரவிருவருஞ்சேர்ந்தப்பாம்
பழநழுவிப்பாலில்விழுந்ததுபோலச்செனமகிழ்ந்துபாஙனுக்கேக
உழையரறியாதகள்ளமிவரிடத்துண்டெனச்சகியையுற்றுநோக்கிக்
கிழவருக்குத்துணைப்போனகளவைவினைதுளையெனவேகேட்கின்றாளே.

தரு-இராகம்-ஆனந்தபயிரவி தாளம்-ரூபகம்.

திருக்கழுகுமலைபோனீர்பெருத்ததனக்காரிகண்டீர்தாயே சும்மா
தினைப்புனங்காத்திருப்பவள்பாற்றனப்பகுமானங்கொழித்தாய்சகியே
ஒருத்தருடன்சொல்லாமல்விருத்தருடன்போனதென்னதாயே தவித்
துண்ணீர்கேட்டவர்க்கருந்தத்தண்ணீர்காட்டிடப்போனேன்சகியே
தண்ணீர்காட்டிடப்போனாற்பெண்ணீர்மையிழப்பதுண்டோதாயே யந்தத்
தடஞ்சுனையோநெடுந்தூரம்நடந்துவந்தினைப்படிவஞ்சகியே
விண்டலம்போய்வந்தாலும்பண்டைநிறம்வேறுமோதாயே நல்ல
வெள்ளருவிச்சுனைநீரிற்றுள்ளிவிளையாடிவந்தேன்ச[?]யே
செக்கனிவாய்வெளுத்துவிழிசிவப்பேறும்வாயுண்டோ[?]யே மலர்த்
தேனருந்தியிதழ்வெளுத்துமான்விழியுஞ்சிவந்ததடிசகியே
கொங்கையெங்குங்கூனபிறைபோற்செங்கைநகக்குறியே[?]யே காட்டிற்
கொடிசெடியினடுவில்முள்ளுஞ்செடிகள்பற்றியிழுத்ததடி[?]யே
கள்ளமனந்துள்ளுமென்றதுள்ளபடிநிசமாச்சுதாயே யிளங்
கன்னியென்னைக்கள்ளியென்றேயன்யாயஞ்சொன்னதென்னசகியே
வெள்ளைக்கில்லைக்கள்ளச்சிந்தையுள்ளதைநீர்சொல்லிவிடுந்தாயே யந்த
விருத்தனையேயல்லாமலொருத்தனைநான்கண்டதில்லைச்சகியே. (௯௫)

பாங்கி வசனம்-வாரீரம்மேவள்ளித்தாயே தினைவிளையப்பறவைபக்ஷி மிருகங்களுக்கிரையாயழியவிட்டு இதுவரையும் எங்கேபோனீரம்மே-வள்ளியம்மை வசனம்-ஆண்டாருக்குத் தாகவிடாய்தீர்க்கச் சுனைக்கழைத்துப் போனேன்பெண்ணே-பாங்கி வசனம்-அதற்கு இதுநேரவரையுமென்னதாயே-வள்ளியம்மை வசனம்-அந்தச்சுனையிலே நீர்விளையாடிவந்தேன்பெண்ணே பாங்கிவசனம் இதுமெத்தஆச்சரியந்தாயே அந்தச்சுனையானது கொ

வ்வைக்கனிபோன்றஇதழில் வெளுப்பும்விழியிற்சிவப்பும் தனத்திற் பூரிப்பும் அகிலலோகக்குரியும நெற்றியில் வேர்வையும் உன்னை சந்தோஷமும் வெளியேநாணமும்இது முதலான அடையாளங்களைக்காட்டுமோதாயே-வள்ளியம்மை வசனம்-என்னைப்பார்த்து நீதானேயிப்படிப்பரியாசஞ்செய்யலாமோபாங்கி உன்னிடத்திலும் இந்தக் கேள்விகேட்க வேண்டியது நான்பெண்பிறந்தவேளை உன்னைச்சொல்லவேண்டியதில்லைப்பெண்ணே பாங்கிவசனம் நான்கேட்டதுஎன்பேரிற்குற்றந்தான்தாயே என்வாயைத்தான் மூடிவிட்டீர் ஊர்வாயையுமூடுவீரோதாயே.

வேடருக்கும், பாங்கிக்கும் உத்தரப்பிரத்தியுத்தரம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வள்ளிக்குஞ்சகிக்கும்வந்தவாதுதீர்ப்பவர்போல்மோகர் *
மெள்ளவேடுவராய்ப்போய்மான்விளைவேடுவரைப்பாங்கி *
களளரோநீராளைனக்கத்தொட்டியுமொட்டாமல் *
உள்ளதையிளாவென்றேயொதுக்குச்சாலடிக்கின்றாரே. (௯௬)

தரு-இராகம்-ஆனந்தபயிரவி-தாளம்திரிபுடை

வேடர் பல்லவி.

வலைதப்பிபருலமாங்களே ஒரு மான்வரக்காணீரோ நீங்களே

அநுபல்லவி.

கலைகடாபிவெஞ்சிலைக் கைக்கணைதப்பித் தன்
தலைதப்பியென்னையுந்தப்பிநின்கேயிப்போ வலை

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-தாளம்-திரிபுடை.

பாங்கி பல்லவி.

ஆர்காணும்நீர்சிலைவேடரே மானை ஆட்புறத்தேவந்துதேடுறீர்

அநுபல்லவி.

நீர்சொன்னமானுக்கிப்போரண்டுகாலுண்டோ
நேருக்குநேராகமார்பிலேகொம்புண்டோ ஆர்

வேடர் சரணம்.

ஏனீர்பருத்துக் கொழிக்கிறீர் சற்றும்
எண்ணமல்மெத்தப் பழிக்கிறீர்
ஆனையைக்கைக்குள் மறைக்கிறீர் அதை
யார்கண்டதென்றும் உரைக்கிறீர்
கானிற்றனிவந்தமானுக்கடையாளந்
தானேதெரியாதோ நானேசொல்வேனும் வலை

பாங்கி சரணம்.

உற்றுற்றுக்கிழ்மேலும் பார்க்கிறீர் சும்மா
ஒன்றைமறைத்தொன்றைக் கேட்கிறீர்
அத்தைமகன்போல்வாய்ப் போக்கிறீர் இங்கே
ஆள்நோட்டம்பாரம லேப்க்கிறீர்
எத்துக்கள்ளாகாமப் பித்துக்கள்ளா மாய
வித்தைக்கள்ளாமெத்தச்சுத்தக்கள்ளாபோம்போம் ஆர்

வேடர் சரணம்.

அன்னைசுற்றம்மெனக் காரம்மா உடல்
ஆவிபொருளெல்லாம் நீரம்மா
தன்னந்தனையனேக்கண் பாரம்மா சற்றே
தஞ்சமெனமுழுதுங் காரம்மா
பின்னபேதகமாயெண்ணவேண்டா மானைக்
கன்னிவேட்டையாடிப் பின்னேதேடிவந்தேன் வலை

பாங்கி சரணம்.

ஆதிக்கமென்றபேர் போச்சுதே யண்ணா
ஆணையுஞ்செங்கோலும் போச்சுதே
சாதிக்கில்லாதகட் டாச்சுதே நாலா
சாதியைப்போலிது மாச்சுதே
வகைச்சொல்வெளிவியபாதைமிற்போறவர்
ஏதுக்கோவிங்கிந்தவாறுக்குகிறீர் ஆர் (௱௭)

வேடர் வசனம்-வாருங்கோ தினைப்புனங்காக்கும் பெண்களே நாமொருமானெய்தோம் அந்தமான்தப்பி இவ்விடத்தில் வந்ததோபெண்களே-பாங்கிவசனம்-வாரீர்வேடரே நீர்பரம்பரம் வேட்டையாடினவர்போலே தோணவில்லைக்கலைபட்டோடியமான் ஆள்ப்புறத்தேவந்தொழியுமோ என்னகாணும் இதுவேடிக்கையாயிருக்குது மான் தப்பிவந்தால் உம்மைப்போலொத்த வேட்டைக்காரரைப்போய்க் கேளாமல்த் தினைப்புனங்காக்கிற பெண்களைப் புறத்தேசுற்றிச்சுற்றிவருகிறீர் போங்காணும்போம் நீரெய்தமானுக் கேதேனும்அடையாளமுண்டோ சொல்லுங்காணும் கருமேகம்போலே கூந்தலும்பூரணசந்திரோதயம்போலே முகமும் பிறைபோன்றநெற்றியும் அதிற்கஸ்தூரித்திலதமும் வேல்போலுங்கண்ணிலமையும் வளையலணிந்தகையுமார்பிலேரண்டுகொம்புமாக ரெண்டுகாலுடனே ஒருமான்விரைவாயோடிவந்து ஆள்ப்புறத்தேயொழிந்தது அதைத்தானாங்கள் கண்டோம்வேடரே வேறுமானால் அடையாளம்பார்த்துக்கொள்ளும் கொல்லர்தெருவிலே யூசிவிலையாகமாட்டாது வந்தவழியைப்பார்த்துப்போங்காணும்வேடரே.

பாங்கிதன் வினைக்கேகல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சுகங்காட்டுமிவர்கலவித்தொழிலைநகக்குறிகாட்டுஞ்சுரதலீலை
அகங்காட்டும்நகக்குறிப்பைபயமித்துகாட்டித்தருங்கண்ணாடிபோல
முகங்காட்டுமுழிக்குமுழிகுறிபுழிகாட்டிடுமெனப்புன்முறுவல்காட்டிச்
செகங்சிர்ட்டிமற்றைக்கவல்லசித்ராங்கிதன் வினைக்குச்செல்கின்றளே. (௱௮)

பாங்கி வசனம்-அம்மேவள்ளித்தாயே கெட்டிக்காரிபோய் யெட்டுநாளைக்கிருக்கும் உம்முடையபொய்யுடனே வெளியாச்சு நல்லது என்வினைக்குப்போகிறேன் இருந் தாயே.

வேடர்பாங்கியொடுகூறல் கலித்துறை.

கடலேறுமாலவிடம்போலவேறும்வெங்காமவிடம்
உடலேறியேயித்தலைமண்டைக்கேறமுன்ஞெண்டொடியீர்
அடலேறுநம்மருட்பார்வையிற்றீரும் அன்றேற்பனைமா
மடலேறிநாளிதப்பேன்பழிசூழமிமமானகர்க்கே. (௱௯)

வேடர் வசனம்-வாராய்பாங்கிப்பெண்ணே நான்விரகாக்கினியினாலே மெத்தத்தவிக்கிறேன் எப்படியாகிலும் நீதயவுசெய்து வள்ளியைக் கூட்டிவைப்பாய்பாங்கி யில்லையானால்நாளையேமடலூர்ந்துவந்து நான்சொல்லியபடிமுடிப்பேன் உனக்குச்சம்மதமெது நீசொல்வாய்பாங்கி. பாங்கிவசனம்வாருமையே வேடரே இனியப்படிப்பாடிப்பேசினதிலேபிரயோசனமென்றைச்சது இதுவரையுமெங்கள்சாதிக்கில்லாதகட்டுஇப்போதுகட்டக்கலாச்சுஉலகத்துக்கெல்லாம்பழிப்பாச்சு விதிகாரணம் இப்படியாச்சு நல்லதுநீர்போய் அந்தப்பளிங்குப்பாறையிலிரும் நான்வள்ளியம்மையையங்கேகூட்டிவருகிறேன்போம்வேடரே.

வேடரும் வள்ளியம்மையுங்கூடல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாங்கிபாற்றனித்துவேலர்பட்டபாடெல்லாஞ்சொல்ல
மாங்கனிதன்னைக்கூட்டிவந்துவிட்டவள்பின்னிற்க
ஆங்கவர்கூடிப்பாங்கிக்கருகுறப்பார்க்கிநீர்போம்
நாங்களும்போறோமென்னநல்லதென்றவள்சென்றாளே. (௱௰)

பாங்கிவசனம்-வாராயம்மேவள்ளித்தாயே மான்கலைமுதலானமிருகங்களெல்லாம் புதைகளிற்சேர்ந்தது பக்ஷிகளெல்லாம் பேடுஞ்சேவலுமாகக்கூடிக்கூடிப்போய்க் கூட்டிலடைந்தது இனிநாமளும்வேடிக்கையாய்ச்சோலையிற்போய்விளையாடிவருவோம் தாயே வள்ளியம்மைவசனம்-அப்படியேபோய்வருவோம்பாங்கி பாங்கி வசனம்-அம்மே நீயிந்தப் பளிங்குப்பாறை

யில்கிலும் நான்போயும்முடையகுழலுக்கிசைந்தபூப்பறித்துவருகிறேன் தாயே சுவாமி வசனம்வாராய் பெண்ணேவள்ளி யென்மனதுக்கிசைந்தமணவாட்டி யென்னுசைக்கண்ணாட்டி எனக்காசையில்லையக் காட்டிப் பாசவலையிற்பூட்டிவிராகக்கினிமூட்டிப்பாதாபப்படவாட்டிக்கிட்டக்கூட்டியுறவாட்டிச்சுரதலீலைபாராட்டியஎன்கண்மணியேபெண்மணியேஉன்னைச்சணகாலமாகிலும் பிரிந்திருக்கமனங்கூடுகில்லையே நல்லது நீ வந்து வெகு நேரமாச்சுதுபாங்கியுடனேகூடிப்பாறுக்குப்போவாய்பெண்ணே பாங்கிவசனம் நாங்கள்போய்வருகிறோம் அய்யேநீரும் இருப்பிடத்துக்குப் போய் நாளைவாரும் அய்யே வேடர் வசனம்-நல்லதுபெண்ணே.

நம்பிராசன்தினைக்கதிர்கொய்யவருதல் கலித்துறை.

தாகிடங்கொண்டபொற்சூரலர்வேங்கைத்தருக்களெல்லாஞ் •
சோதிடர்போலத்தினைக்கதிர்கொய்யச்சுதினமறிந் •
தோதிடநம்பிமகராசன்காலமுணர்ந்துநங்கை •
மாதிடஞ்சொல்லமற்றெல்லோருஞ்சம்மதமாகினரே. (௧௧௧)

நம்பிராசன் வசனம்-வாராய் நங்கைமோகினியே தினைக்கதிர் நன்றாய் விளைந்துவிட்டதாக வேங்கைப் பூக்கள்குறிப்பாற்சொல்வதினாலே தினைக்கதிர்களைக்கொய்துகொண்டு நம்முடையதங்கைவள்ளித்தாயையும் அழைத்துக்கொண்டுவருவோம் வாராய்நங்கைமோகினி ஓய்குறவர் குன்றவர்களே நல்லதையே.

தினைக்கதிர்கொய்தல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்தருமயலிற்செல்லக்கன்னியுமயலிற்சென்று •
சிந்தைநொந்திருக்கும்போதுசிறுகுடிக்குறவர்கோமான் •
தந்தஉத்தரவைவள்ளித்தாய்க்குமற்றவர்க்குங்கூறிப் •
பைந்தினைப்புனத்திற்றெய்வம்பரவிநாட்கதிர்கொய்தாரே. (௧௧௨)

தரு ராகம் சங்கராபரணம் தாளம் மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி.

தினைக்கதிர்கொய்தனரே-குறவர்கூடித் தினை

அநுபல்லவி.

உனக்குமுந்திச்சினி யெனக்குமுந்திச்செனமனத்திலெக்களிப்புடன்சனத்துக்கஞ்சாமுகத் தினை

சரணம்

சந்த்ரசூரியர்கள் பைங்கதிர்ச்செங்கதிர்
தன்னைமுன்னும்பின்னும் பன்னிறைப்போலவே

பந்திபந்தியாக வந்துவந்துகூடிப்
பகலேயொருபொழுதிற்சகலவிளையுஞ்சுற்றி தினைக்(௧௧௩)

நம்பிராசன் வசனம்-வாராய்வள்ளித்தாயே தினைக்கதிர் கொய்தாச்சுது இனிநாஞ்சிற்றூருக்குப்போவோந்தாயே வள்ளியம்மைவசனம்நல்லதையே.

வள்ளியம்மைபுலம்பல்கலித்துறை.

தினைக்கதிர்கொய்துபுனக்காவலின்றொடுதீர்ந்ததுநாம் •
மனைக்ககல்வோமெனத்தந்தைசொல்லாமுன்னம்வள்ளியினிச் •
சுனைக்கயல்வெங்கரித்துன்பொழித்தார்க்கென்னசொல்வனென்று
நினைக்கருந்துன்பத்தினாவாருதியிடைநீந்தினளே. (௧௧௪)

இதுவுமது கலிப்பா.

வேடுவர்போனேற்றுவந்தவேலரினிநாளைவந்து •
காடுவரையெங்குமென்னைக்காணமற்காலசடைக்கத் •
தேடுவரோதேடிச்சிறுகுடிக்குவந்துபழி •
போடுவரோயென்றுபுலம்பிமிகவாடினளே. (௧௧௫)

தரு ராகம் நீலாம்புரி தாளம் மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி.

காதலைச்சொல்வீரோ மறவாமலென் காதலைச்

அநுபல்லவி.

காதலழிசனைப்போகினேடந்தினிக்
கந்தாமின்றாங்கோடி வந்தென்னைத்தேடிலென் காதலை

சரணம்

நீலக்கருங்குயில்காள்நல்ல நேசப்புனமயில்காள்
கோலப்புறவினங்காள்அனு கூலப்பெடையனங்காள்
சோலைப்பசுங்கிளிகாள் அலர் தூற்றுஞ்சிறையளிகாள்
சாலைப்பலமரங்காள்நல்ல தப்பியமான்மனைகாள் காதலைச் (௧௧௬)

வள்ளியம்மை வசனம் ஓய்புனங்களே பாணங்களே மான்களே மனைகளே அளிகளே கிளிகளே குயில்களே மயில்களே சந்தனமரங்களேசெண்பகமரங்களே சாதிமரங்களே சோதிமரங்களே தென்னைமரங்களே புன்னைமரங்களே வேங்கைமரங்களே கோங்குமரங்களே எங்கள்வேலர் நாளையிவிடத்தல்வந்து எங்களைத்தேடிப்புலம்பினால் நாங்க ளிவ்வாறுபோன செய்தியைமறவாமல்அவருக்குச்சொன்னால்உங்களுக்குக் கோடிகோடிபுண்ணியமுண்டுசெய்தேசொல்லுவீராக.

வள்ளியம்மைசிறாருக்கேகல் கலிப்பா.

ஊமைகளைக்கண்டாப்போலுள்ளுருகிவள்ளியம்மை
நாமவடிவேலவனைநாலுதிக்கும்பாரதத்தேங்கிக்
காமவெறிகொண்டுமலர்க்காமனையைவிட்டகன்று
மாமலையிற்சென்றுமதிமயக்கங்கொண்டனளே. (௧௭)

நங்கைமோகினிபுலம்பல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடியகலையைத்தப்பிக்குறவர்சேரியிற்போய்ச்சிக்கு
வாடியமானைப்பார்த்துமாடுபோக்கடித்தபேர்க்குக்
காடெல்லாங்கண்ணென்றுற்போற்கவலையுற்றிரங்கிநங்கை
சேடியருடனேகூடிச்சிந்தைநைந்துருகுவாளே. (௧௮)

தரு ராகம் புகாரி தாளம் மிசிரசாய்ப்பு.

பல்லவி.

என்னமோதெரியவில்லையேயடியம்மம்மா
என்னமாவருது சொல்லம்மா என்ன

அநுபல்லவி.

கன்னிவயசிலேதன்னந்தனியளாய்க்
காவலுக்கேமத்துஞ் சாமத்தும்போனதிலே என்ன

சரணம்.

ஓட்டியுலர்ந்துகரி யோடாச்சுதே கன்னம்
உண்டானக்கண்டாலும் ஓங்காரிக்கே யன்னம்
மட்டில்லைமைம்மாலம் மாலைவரா முன்னம்
மாலைவந்தாலென்ன பாடோமகளே யின்னம் என்ன
தினைப்பண்டம்யார்க்கும் கருமருந் தாச்சுதே
தீம்பண்டந்தானுனக் கருமருந் தாச்சுதே
இனத்துக்கெல்லாமொருவசைச்சொல்லுக்காச்சுதே
ஏனோஅவனைபோடத் தவளையாய்க் காச்சுதே என்ன
முன்னேயொருதரம்போய்க்கண்ணைத்திறக்குதே
மூடிமுழிக்குமுன்னே பின்னைக் சிறக்குதே
தன்னையறியாமல்வாய்ப்புலம்பும் பிறக்குதே
சங்கைதெரியாமலென்னங்கம் பறக்குதே என்ன (௧௯)

நங்கைமோகினி வசனம்- ஏனம்மா வள்ளித்தாயே இப்படிப் பித்துக்கொண்டவள்போலே கிடக்கிறாயே உனக்கு என்னமா வருகுதம்மாதாயே அய்யோதெய்வமே நானென்னசெய்வேனெனக்கொருமகளுசள்முளையில்லா

மல்வருந்தித்தவமிருந்து மாதவர்க்குத்தானமிட்டுச் சுவாமிமலைத்தம்பிரான் புண்ணியத்திலே இதையாவது கண்ணாலே கண்டேனே இதுக்கும் இப்படிவந்துதே நானென்னசெய்வேன்தெய்வமே இது ஆர்செய்ததீவினையோ அடியாள் தவக்குறையோ தெய்வமே இதைப் பாவாடைபோட்டதுபோலே போட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன் இதையின்னதென்று ஓடியாடிப் பாருங்கோமக்களே.

குறத்திவருதல்- அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருகையிலேமுகங்கவிழ்த்தியுருகிமயல்பெருகிவள்ளியுள்ளம்வேறாய்க்
கருகையிலேகையிற்பிரம்பும்இடுக்கியகூடையுமிலங்கக்கலீர்க்கலீரென்
றிருகையிலேவளைக்கிலுக்குமுலைக்குலுக்குநடைப்பிலுக்குமெவருங்காண
வருகையிலேநல்வரத்துவருகுதம்மேயெனக்குறத்திவருகின்றாளே. (௨௰)

தரு- இராகம்-சுருட்டி- ஆதிதாளம்.

பல்லவி

மங்கைவந்தனளே நங்கையயலிற்குற மங்கை

அநுபல்லவி

எங்கேஎங்கேஉங்கள் செங்கைசெங்கையென
இவளுங்கையைக்காட்ட எவளுங்கையைக்காட்ட மங்கை

சரணம்

கூடைமருங்கையாட்டி வேடர்மருங்கைக்காட்டிக்
குத்துமுலைகுலுங்கச் சற்றேவளைகிலுங்க
வாடைப்பொடிகள்பூசி வேடிக்கையாய்க்கைவீசி
வாசல்கடைகடந்துல லாசநடைநடந்து மங்கை (௨௧)

நீயிருக்குந்தலமெதுசொல்வாய்பெண்ணே குறத்தி வசனம்-தாயேசரணம்சரணம் அம்மே நானிருக்குந்தலஞ்சந்திரகிரியாதிக்கமாகிய எட்டயபுரஞ்சமஸ்தானத்துக்குக் குலதெய்வமாகிய கார்த்திகேயக்கடவுளெழுந்தருளியிருக்குஞ் சம்பாதிக்கழுகுமாமலைதாயே அந்தச்சன்னிதானத்துக்கீர்த்திபாடிக்கொண்டாடி வெளிப்புறப்பட்டு அம்பத்தாறுதேசம் அறுபத்தினாலுசில்லாப்பட்டை யெழுபத்திரண்டு பாளையப்பட்டு களிலும்போய் அங்கங்கேயுள்ள ராசராசாக்கள் அரமனைஆஸ்தானம் அந்தப்புரங்களிலும் அவரவர்கள்கேட்டகேட்ட குறிகளெல்லாங்கரதலாமலகமாய்ச்சொல்லிவேணவேணவேகுமதிகளெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு நம்முடைய சாதிநாயகமாகிய நம்பிமகாராசாவைக்கண்டு குலவிருதுபெற்றுக்கொண்டு போகவேணுமென்று இந்தமுகமாய்வந்தேன்தாயே உங்களுக்குச்சண்முகநாதன் கிருபையினாலேயெந்தமுகம்போனாலுந் தங்கமுகமாயிருக்கவேணுந்தாயே.

நங்கைமோகினிவாசல்வளம்விளவல்- அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசாதிதேசமெச்சச்செர்ருஞ்சோழரும்பாண்டிதேசத்துள்ள
ராசாதிராசருமுன்குறியைமெச்சிக்கொடுத்தருள்பூஷணங்கள்யாவுங்
கேசாதிபாதமுதற்பொன்வாடைவிசவருங்கிள்ளாய்பிள்ளாய்
நீசாதிவளம்பெறவுன்சாமிசன்னிதானவளம்நிகழ்த்துவாயே. (௱௨௨)

வாசல்த்தரு-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ரூபகம்.

வாசலதுவாசலது வளர்ந்தேறும் வாசலது

சரணம்

காசிகன்யாகுமரிமுதற் காசினியெல்லாம்புகழும்
வாசுமிகுங்கழுகுமலை வடிவேலர் வாசலது
எறுமயில்வாகனமீ திலங்குவடிவேலுடனே
ஆறுமுகக்கடவுணித்தம் அரசிருக்கும் வாசலது
மூவர்களும்வீரவாகு மூர்த்திலக்ஷத்தெண்மர்களும்
தேவர்களும்வந்துவந்து சேவைசெய்யும் வாசலது
தம்புருவீணைகள்மீட்டிச் சரவணபவாவெனவே
தும்புருநாரதர்முதலோர் சந்தமுழக்கும் வாசலது
எட்டபுரத்தெங்கள்குமா ரெட்டமனும்எட்டபுரம்
பட்டணத்துள்ளோருமிறை பந்தான் வாசலது
பத்தர்சித்தர்முத்தர்களும் பாடகருநாடகரும்
வித்வசபைகூடிநித்தம் விவகரிக்கும் வாசலது
மாதாந்தக்காரர்தல வாசவைராக்கியர்கள்
வேதாந்தஞானிகள்பே சித்துநிற்கும் வாசலது
கன்மவியாதிகளேவற் கருப்புபில்லிசூனியங்கள்
சென்மவியாதிகளுமுழுதுந் தீர்த்தருளும் வாசலது (௱௨௩)

நங்கைமோகினிகுறிகேட்டல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பேய்பிடித்தலைங்கிறுக்கோபில்லியோசூனியமோபிறவோவள்ளித்
தாய்பிடித்தபிடிசோறுந்தினறுமற்கிடந்துபாதவிப்பதேனோ
நீபிடித்தசாமிநிச்சாமியென்றுங்குறமகளேநிசமாயின்ன
நோய்பிடித்ததென்றுமகற்றுபசாந்தியின்னதென்றுந்தவலுவாயே. (௱௨௪)

நங்கைமோகினி வசனம் வாராய்பெண்ணே நம்முடையவள்ளித்தாய் தினைப்புனத்திலிருந்துவந்தவுடனே இருந்தாப்போலிருந்து பேச்சு மூச்சிலலாமற் கிடந்திடையிலேகிடக்கிறாள் என்னமோஎதோதெரியவில்லை அதைக்குறிபார்த்து இன்னதென்றுசொல்லவேணும்பெண்ணே, குறத்திவசனம் அப்படியேயாகட்டும் அம்மே.

குறத்திகுறிசொல்லல் தரு-இராகம்-பந்துவராளி-தாளம்-ரூபகம்.

இன்னகுறியென்றுநான் சொன்னகுறிதன்னையின்னகுறியென் றம்மே
எக்குறியுங்கைக்குறிபார்த் தக்குறியைமெய்க்குறியாயச்சொல்வேன்
முன்னவனைமுன்னேநின்றால் முடியாதபொருளுளதோ அம்மே. யந்த
மோகாதிநிகருநங்கை மோகினியேசொலக்கேளாயம்மே
சதுர்க்கையிலேகோமயத்தால் சதுக்கமதாய்மெழுக்கிடுவாயம்மே யிதழ்த்
தாமரைபோற்றினைமாவால் நீநிறையக்கோலமிடாயம்மே
சதுக்குமுந்துங்கணபதியை இதுக்குமுந்திவரவழைப்பாயம்மே சாணம்
எடுத்துநன்றாய்ப்பிடித்துவைத்துப் பிடித்தறுகு முடிக்குவைப்பாயம்மே
ஒருநாளுங்குறையாத நிறைநாழியளந்துவைப்பாயம்மே ஏதோ
உன்மனதுக்கிசைந்தபடி சொன்னபுஷ்பமுன்னேவைப்பாயம்மே
திருவிளக்குக்கொண்டுவந்து நிறைநாழிக்கருகிலவைப்பாயம்மே யொரு
தேக்கிலைமேற்பாக்கிலைவை தேங்காயுமுடைத்துவைப்பாயம்மே
அப்பமொடுசுய்யன்வடை குப்பகுப்பலாய்க்குவிப்பாயம்மே சுண்டல்
அவல்பொரியெட்பொரிகடலை சவாலையாய்விரவிவைப்பாயம்மே
கர்ப்பூரஞ்சாம்பிராணி வத்தியொன்றாய்க்கொழுத்திவைப்பாயம்மே நீமுக்
கால்விழுந்துவணங்கிநில்லுன் மேல்விழுந்தபாரமிதுவம்மே. (௱௨௫)

குறத்தி வசனம் அம்மே தரைமெழுகிக்கோலமிட்டுச் சாணிப்பிள்ளையார்பிடித்துவைத்து அறுகம்புல்லுச்சாத்தித் தேங்காயுடைத்துவைத்து நிறைநாழி வெட்சலைதாம்பூலம் இன்னஞ் சுவாமிக்குகந்ததெல்லாம்படைத்துக் குறிமுகத்துமுன்னேவந்திரும் அம்மே நங்கைமோகினி வசனம் அப்படியேயாகட்டும்பெண்ணே.

குறத்திஜெயவம்வாழ்த்தல்-கிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

பொன்னிலத்தவருமிந்நிலத்தவரும், எந்நிலத்தவருநன்னலம்பெறவே 0
ஓமெனும்பிரணவத் துருவமாங்கழுகு, மாமலையுச்சி மலைச்செழுஞ்சுடரோ 0
பிள்ளையாரப்பா பிள்ளைநாணப்பா, வள்ளிதன்குறிக்கு வந்துமுன்னிற்பாய் 0
வாக்குவாணியென்வாக்கில்வந்தெனக்கு, நாக்குழறாக்கும்நல்கிடவேண்டும்
சம்பாதிக்கழு காசலத்தலத்துறை, சம்புலிங்கேசா சாம்பவிசமேசா 0
அகிலாண்டங்களைத்துமீன்றருளும், அகிலாண்டவளேயம்மையெனம்மே
சரவணபவனே சடாக்ஷரப்பொருளே, பரமசற்குருவே கருணைவாருதியே
வேலும்மயிலும்விளங்கியகிண்கிணிக், காலுமெக்காலுநான்கனவிலுமறவேன்
காக்ஷிதந்தருள்வெயிலுகந்தாய்புதம்மே, பேச்சிராக்கிசத்திபிரமராக்கிசத்தி
ஆடிவாடிவா அவசரமோடிவா, தோடிகருப்பா திருவானைக்காவா 0

றத்திருளப்பா முத்துவீரப்பா, சுற்றிலுங்காத்தருள் துஷ்டதேவதைகாள் என்னடாவிடும்பா என்னடாவிடும்பா, முன்னேறிடிமாடா முன்னேறிடிவாடா நங்கைமோகினியாள் நாடியகுறியை, சங்கையில்லாமற் றுணைத்தருளக் கடிகைவாக்கெனக் கம்பளவாக்கென, அடியாள்வாக்கில்வந்தருள்புரிவீரே.

குறிசொல்லல் தரு-இராகம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நங்கைமோகினீ குறி சொல்லக்கேளம்மே யம்மே
நங்கைமோகினீ குறி சொல்லக்கேளம்மே

அநுபல்லவி

செங்கையிலெசங்கையொன்று காணுதம்மே யாது
தெய்வகுறையென்று குறி தோணுதம்மே நங்கை

மாங்கனிகாட்டுடேபயப் பட்டதுண்டம்மே மயில்
வாகனர் முன்னேறிவந்து தொட்டதுண்டம்மே
வெங்கைமரக்கடியிலே நிலயமுண்டம்மே கடா
வெட்டிப்பலியிட்டுத்தந்தாற் சேமமுண்டம்மே நங்கை. (௩௩எ)

குறத்தி வசனம் அம்மே நங்கைமோகினியம்மே வள்ளித்தாய் காட்டிலே கருப்புக்கண்டு பயப்பட்ட இடத்தில் மலைத்தம்பிரான் முன்னேறிவந்து தொட்டிருக்கிறதாய்க் குறிமுகத்தில்த் துலங்குது அதற்கு வேங்கைமரத்தடியிலே கடாவெட்டிப் பொங்கலிட்டுக்கொடுத்தாற்பழையபடி சுகமே யிருப்பாள் அம்மே வேறேயொருவிக்கினமுமில்லையம்மே. நங்கைமோகினிவசனம் என்வயிற்றிலே பாலூற்றினையே உன்வாக்குப்புண்ணியம் அவளவுதன்வேணும்பெண்ணே.

வெறிவிலக்கல்- அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னைகமாதுளக்கிவேனிலங்கிழாயென்றுகுறியிட்டங்கைபார்த்துச்
சொன்னகைக்குகைமிறையச்சொன்னமுமின்னமுஞ்சோடிசோடியான
நன்னகையுங்கன்னகையுஞ்சன்மானமாய்க்கொடுத்துநம்பிராசன்
இன்னகைச்செந்துவர்வாய்வள்ளிக்குவெறிவிலக்குதற் கெத்தனமானனே

நம்பிராசன் வசனம் வாருங்கோ குறவர் குன்றவரே நம்முடையதங்கை வள்ளித்தாய்க்கு என்னமோ இருந்தாப்போலிருந்துபேச்சு மூச்சில்லாமற் கிடக்கிறாள் காடுகாத்திருந்த இடத்தில்த் தம்பிரான்தொட்டதாகக் குறிமுகத்தில்த் துலங்கிறது ஆனதால நம்முடையவேலவருக்கும்வனதேவதைகளுக்கும் பலியிட்டுக்கொடுக்கவேண்டி யிருப்பதால்ப்பூசாரியைவரவழைத்து அவர்வருகிறப்படிக்கு எல்லாஞ் சாக்கிரதிசெய்யுங்கோ குறவர்குன்றவர்களே. குறவர்வசனம் அப்படியேசெய்கிறோமையே.

பலியிட்டுக்கொடுத்தல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருவர்க்குத்தெரிந்தவாத்தையொருசணத்திலிற்றாய்தந்தை
இருவர்க்குத்தெரிந்துகுச்சியிருந்தவரக்கம்பக்கம்
தெருவிற்குத்தெரிந்துநாலுதெருவெங்குங்கூட்டங்கூடி
முருகர்க்குவெறியாட்டென்றூர்முழுவதும்பறையிட்டாரே. (௩௭௬)

இதுவுமது-கலிப்பா.

ஏகவெறிகொண்டருளுமெங்களாண்டாரைவிரை
வாகவெறியாட்டாளனன்புடனேகொண்டாடி
மோகவெறிகொண்டவள்ளிமூர்ச்சையுடன்றெளிந்து
போகவெறியாடுதற்காய்ப்பொங்கலிடச்சென்றனே. (௩௩௰)

தரு-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-மிசிரசாப்பு.

பல்லவி

பூசாரிவெறியாடினனே தலைப்
பூவாடமேலாடஆவேசமாடிப் பூசாரி

அநுபல்லவி

ஆசாரமாகவாய் கட்டி வள்ளிக்
காசைப்பசாசகலத்திசை கட்டிப் பூசாரி

சரணம்

சத்துருசங்காராபோற்றி யெங்கள்
சரவணபவகுகசண்முகாபோற்றி
வெற்றிவேலாயுதாபோற்றி கோட்டி
வெறியாட்டுவிளையாட்டிற் பிரியரேயென்று பூசாரி

மந்தையிலெவரையுங்கூட்டி யூரில்
வாராதபேனாவரப்பறைசாட்டிச்
சந்தியிலாசாரமேட்டிக் குட்டிச்
சாமியென்றஞ்சாறுமண்பீடம்போட்டுப் பூசாரி

பந்தல்தெருவெங்குமிட்டுச் குழப்
பலவாழைகுலைவாழைபலவாழை கட்டி [illegible]
செந்தாழைமடல்தாங்கவிட்டு மயில
சேவல்சன்னிதிமுன்னேகாவலாய்விட்டுப் பூசாரி

மூந்திக்கணேசனைவைத்துச் [illegible]
முன்னேறிபின்னேறி மூலையில்வைத்துக்

11564
[illegible]

கந்தனைமடியிலேவைத்துச் சந்த
கன்னிமாரெவரையும்பின்னாலேவைத்துப் பூசாரி

பொங்கிப்பொரித்துப்படைத்து எள்ளுப்
பொரியுண்டைவடைசுண்டல்விரவிப்படைத்துப்
பங்கிடுந்தேங்காயுடைத்துப் பசும்
பால்பழஞ்சர்க்கரைமேலேபடைத்துப் பூசாரி

தெள்ளுமாத்துள்மாவிடித்துக் கோயிற்
றிருவிளக்கிட்டமாத்தினைமாப்படைத்து
வள்ளிக்கிழங்கையவித்துக் கொம்பில்
வடிதேனைவிட்டுக்குழப்பிப்படைத்துப் பூசாரி

கருங்கடாசெங்கடாவெட்டிப் பன்றி
காரானையெருமைக்கடாநூறுவெட்டிப்
பெருங்குடல்மாலையாய்க்கட்டிப் பின்னிப்
பின்னையுஞ்செஞ்சாவல்வன்கழுவிட்டுப் பூசாரி

சாறுயக்குத்திகள்நூறு கோழிச்
சாற்றோடுதினைச்சோற்றுத்தாழிகள்நூறு
வீறுனகட்குடம்நூறு சத்தி
வேலரேவந்தேறும்நீயெனக்கோறிப் பூசாரி

சந்தனங்களபகஸ்தூரி பன்னீர்
சவ்வாதுபுனுகத்தர்சாம்பிராணிவத்தி
கந்தபொடிசெழுஞ்சாந்து மின்னம்
காடுகாத்தம்மைக்குக்கனகொடையீந்து பூசாரி

கண்டார்மனங்கரைந்தோட விரு
கண்டாரையானந்தக்கண்ணீர்விண்டோடப்
பண்டாரப்பிள்ளைநானென்று வேலர்
பண்டாரப்பெட்டியைக்கொண்டாடிச்சென்று பூசாரி

கூத்தாடிக்கூத்தாடியோடி வள்ளி
குறைபாட்டைக்கூறிக்குறப்பாட்டைப்பாடிக்
காற்றுடிபோற்சுற்றியாடி புள்ளக்
களிப்புடனானந்தக்களிப்புக்கொண்டாடிப் பூசாரி (௯௧)

வேலவனைப்பிரார்த்தித்தல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பார்தொட்டுஇதுநாள்மட்டும்பழிதொட்டதிலைநம்மூர்க்குக்
கார்தொட்டுமுகடுதொட்டகழகுமாமலையில்வாழுஞ்

சூர்தொட்டுவணங்கும்வேலீர்தோகையைத்தொட்டபேரை
மார்தொட்டுமிலத்தைத்தொட்டுவான்றொட்டுகிசஞ்சொல்வீரோ. (௯௨)

முன்னேடியாடல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னதாய்நம்பிபின்றுமுருகனாவள்ளிக்குற்ற
தின்னதென்றுரையெனுமுன்னிடும்பனுனிடும்பனென்றே
கன்னதந்தங்களெல்லாங்கறகறென்றலறித்தானும்
சன்னதம்வந்தான்போலத்தலைசுற்றியாடினனே. (௯௩)

நம்பிராசன் வசனம் சுவாமிமலைத்தம்பிரானே யெங்கள் வள்ளித்தாய் காட்டிலேபோனஇடத்திலே என்னமோ மருள்ப்பிடித்தாப்போலேயிருக்கிறாள் அந்தமயக்கந்தீர்ந்துசுகமாயிருக்கும்படிக்குக் கிருபை பண்ணவேணுஞ்சுவாமி.

வேலவர்வரங்கொடுத்தல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சாந்திட்டுப்பூசையிட்டுத்தகர்வெட்டிப்பலியிட்டெம்மை
நேர்ந்திட்டகுறவர்கோவேநிச்சயமாகநல்வாக்
கீந்திட்டோம்வள்ளியேரிலிச்சையாய்நேற்றேவந்து
நாந்தொட்டோமினிமேற்றொட்டுநாடொறுஞ்சுகமாவாளே. (௯௪)

வேலவர் வசனம் வாராய்நம்பிராசாவே வள்ளியம்மை தினைப்புனங்காத்திருந்தஇடத்தில் நம்முடையகண்ணேட்டத்தாலே அவளுக்குநோக்குத்தாக்குக் கண்டதேயல்லாதுவேறில்லை இன்றுமுதலாகச் சுகமேயிருப்பாள் நாமிருக்கிறோம் நீயொன்றுக்கும்பயப்படவேண்டாம் இதோ நம்முடைய விபூதிப்பிரசாதமும் திருமாலையுங்கொண்டுபோய்க் கொடும்பிள்ளாய்.

நம்பிராசன் வசனம் அம்மாவள்ளித்தாயே இதோ நம்முடையசுவாமி வேலவர்கொடுத்த திருமாலைபிரசாதம வாங்கிக் கொள்வாய் இன்றுமுதல் உனக்குச்சுகமுண்டாந்தாயே சுவாமிமலைத்தம்பிரான்காப்பாற்றுவாரம்மே.

சுவாமிவள்ளியம்மையைத்தேடிப்புலம்பல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்தர்வாக்கதனைக்கேட்டுக்களிப்பொடுகுறவர்யாரும்
வந்தவாக்கினிலேதத்தமனைக்கவரவர்போய்ச்சேர
அந்தவாக்கோர்ந்துவள்ளியகமகிழ்ந்திருக்கவேலர்
செந்தினைப்புனத்தில்வந்துதேடுவார்வாடுவாரே. (௯௫)

இதுவுமது கலிப்பா.

மைம்மான்விழிச்சியிந்தவள்ளியந்தப்பெம்மானார்
கைம்மாதேறுவல்லதெந்தக்கானகத்துச்செம்மானே

மெய்ம்மானுவந்துவிளையாடிமாரீசப் *
பொய்ம்மானுவென்னைப்புலம்பவிட்டுப்போயினளே. (௱௩௭)

இதுவுமது

புள்ளிரங்குமோருகாற்புள்ளிரங்கும்பட்டமரங் *
கல்லிரங்குங்கள்ளிருவிற்கள்ளவழியுட்கிடந்த *
முள்ளிரங்குமெத்தமுழுமோசக்காரிசற்றும் *
உள்ளிரங்காய்வள்ளியினியுன்னையெங்கேகாண்பேனே. (௱௩௮)

தரு-இராகம்-நீலாம்புரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி

எங்கேபோனளோ என்தங்கத்துரைச்சிதான் எங்கே

அநுபல்லவி

சிங்காரமோகன இங்கிதாலங்காரி
சீராமன்முன்போன மாரீசமான்போல எங்கே

சரணம்

மதிமுகங்காட்டி நல்ல வாஞ்சையுற வாட்டி
வரிதழ்த்தேனூட்டி வெகு வாயிதம்பா ராட்டிக்
காதல்த்தளைபூட்டிக் கடுங் காமக்கனல் மூட்டிக்
காவலைவிட்டோட்டி யென்னைக் காட்டிலேவிட் டோட்டி எங்கே (௧௮)

சுவாமி வசனம் ஓய்வாருங்கோ தினைப்புனங்களேஎன்தெமாங்கனியை க்காணேமே எங்கேஒழிஞ்சிருக்கிறாள் சற்றேசொல்லுங்கோ தினைப்புனங் களே என்செல்வத்துரைச்சிபாததைத் தலைமேலேவைத்துச் சுமந்துகொ ண்டிருந்தபரண்களே வேங்கைமரங்களே கோங்குமரங்களே மான்களே ம ைனகளே மயில்களே குயில்களே மாடப்புறக்களே மருதங்கிளிகளே புத் தவள்ளி உங்களைக்கல்விஞலெலிந்து துரத்தினபகையாலோ நீங்களும்பதி லுக்குத்துரத்திவிட்டீர்கள் பாவிகாள்நானென்னசெய்வேன் அவள் போன மார்க்கத்தைச்சற்றேசொன்னு லுங்களுக்குப்புண்ணியமுண்டு நான்சொல் லுகிறவார்த்தை யொருவருக்கும காதிலேறவில்லையா இனி நானெங்கே போய் என் கண்மணியைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துக் கவலை தீருவேனப்பா அடிவள்ளிவள்ளி.

சுவாமி சிற்றூருக்கேகல்-கலித்துறை.

அடிதேடியன்பர்படிதேடஅன்பரடிப்பொடியென் 0
முடிதேடநின்றருள்தென்கழுகாசலமூர்த்திமானு 0
செடிதேடிக்காடெங்குந்தேடிக்கண்பூத்துத்திரிந்துசிறு 0
குடிதேடிவள்ளிக்கொடியடிதேடிக்கொண்டோடினரே. (௱௩௯)

இதுவுமது. 0

புற்றாரரவல்குல்வள்ளியைத்தேடிப்புலம்பிச்சிற்றா 0
ருற்றாரரவமரிதிரிகாட்டிலுழன்றுமற்றச் 0
சுற்றாரரவமொடுங்கியபோதிற்சுவாமிவந்து 0
சிற்றாரரவந்தெரிந்தூர்ப்புறத்திணிற்சென்றனரே. (௱௪௰)

பாங்கிசுவாமியைக்காணல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தையெய்வந்தருமெனுஞ்சொற்சக்தியமாய்ச்சதியெனும்வஞ்சகிபுசாவிக் 0
கந்தரைக்கண்டடிபணிந்துசங்கதியெல்லாந்தனித்துக்கலந்துபேசி 0
எந்தவிதமாகிலும்நான்தந்திரமாயம்மையைப்போயெழுப்பிக்கொண்டு. 0
முந்திவருவேனெனப்போய்க்கவிதஞ்சந்துபண்ணிமுடிக்கின்றாளே. (௧௪௧)

பாங்கி வசனம் சரணம் சரணம் அய்யேசரணம் - சுவாமி வசனம் வா ராய்பாங்கிப்பெண்ணே தேடிப்போனபொருள்காலிலேகட்டுப்பட்டதுபோ லச்சொல்லாமற்பறையாமல் வந்துவிட்டஉரிமைக்கு இவ்வாறுளும்வந்து முகத்தைக்காட்டினையேபெண்ணே. பாங்கி வசனம் அய்யே யிப்படித் ...ரி மையாய்ப் புலி கரடி யானை சிங்கம் மலைப்பாம்பு முதலான துஷ்டசெந்துக் களும் வேடரொழியம்புகளும் ஊடாடித்திரிகிற வனாந்தரத்திலே அனேக மலை,கெவி காடு செடிகளுங்கடந்துதலையாரி முதலானபோலீசுச்சவான்கள் லோந்துசுற்றிவருகிற ரஸ்தாவீதி ராசவீதிகளுங்கடந்து இப்படி அர்த்தரா த்திரியில்க் கோட்டைவாசற் புறந்தேயந்துநிற்கலாமாகாணிந்தக்கொடுமை க்கென்னசொல்வேன் எங்கள் வள்ளித்தாயை வில்லாச்சரக்குக்கொள்ளாக் குமன்று வெளியேறாமல் ஒரு மூலையிற் கொண்டுபோய்ப்போட்டிருக் குதே வந்தகாரியம் ஈனஎரியுமபாழ்போனதுபோலேயாச்சுதே என்னசெ ய்வோம்அய்யே. சுவாமி வசனம் நல்லது உன்னுடையபாங்கித்தனம்நமக்கு த்தெரியும் எத்தனைகட்டுக்காவலிருந்தாலும்வந்தகாரியம்நிறைவேறாமல் நாம் முன்வைத்தகாலைப்பின்வைத்துத் திரும்பிப்போகிறதில்லை இது நிச்ச யம்பெண்ணே. பாங்கி வசனம் நல்லது அடியாள்போய்வருகிறேன் அதுவ ரையும் இந்தமறைவிலே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கவேணும் அய்யே.

வள்ளியம்மை சுவாமியைக்காணல் கலிப்பா.

மாமனைப்போல்யானைமுன்புவந்தருள்வார்வந்தாரம்
மாமனைப்போய்நாங்காணவம்மினெனப்பாங்கிவிட
மாமனையைக்காணுமல்வள்ளிதனைக்கூட்டிநெடு
மாமனையைநீங்கிவந்துவந்தவனைக்கண்டனளே. (௧௪௨)

வள்ளியம்மையைக்கையடைகொடுத்தல் கலிப்பா.

கண்டுவணங்கியவர்காரியமெல்லாம்பேசிக்
கொண்டுடனேநீர்கூட்டிக்கொண்டுபோமென்றுசொல்லி
ஒண்டொடியைக்கந்தருடன்கூட்டிவிட்டுடனே
பண்டுபோற்றமனைக்குப்பாங்கிவந்துசேர்ந்தனளே. (௧௪௧)

பாங்கிவசனம்-அம்மேவள்ளித்தாயே நேற்றுத்தினைப்புனத்துக்குவந்துவிட்டுப்போனவேடமூர்த்தி இதோவெளியேவந்துநிற்கிறார்தாயே வள்ளியம்மை வசனம்-வாராயபெண்ணே என்னுயிர்ப்பாங்கி நம்முடையஅம்மை தாங்கிமுழிக்கு முன்னேபோய்க் கண்டுபேசிக்கொண்டு வந்துவிடுவோம் பெண்ணே பாங்கி வசனம் அக்கரைக்காரருக்குப் புத்திகொஞ்ச மென்றபழமொழிபொய்யாது அப்படியே போவோம் வாருந்தாயே பாங்கிவசனம்-அய்யேயெங்கள்வள்ளித்தாயை உமக்கடைக்கலமாகத்தந்துவிட்டேன்கூடவேயழைத்துக்கொண்டுபோவீராக இ டத்திலிருந்தா லினிமேலொருவனாவொருவர் காணமாட்டார்கள் இராப்பகலெத்தக்காலமும் வெளியேவருதற்கிடமில்லைக் காவல்கடுங்காவலா யிருக்குது அய்யே சுவாமி வசனம்-உன்சம்மதப்படியே செய்வோம்பெண்ணேபாங்கி காம்போய்வருகிறோம்நீ செய்த உதவியைநாமொருகாலமு மறவோம் நீயும் நம்மைமறவாம லிருக்கவேணும்பெண்ணே பாங்கிவசனம் சரணம் சரணம் அய்யே சரணம் அம்மேதாயேசரணம்.

சுவாமியும்வள்ளியம்மையுந்தினைப்புனத்திற்கூடியிருத்தல்
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொடியமட்டிலாக்குறவர்கோனகளைவிட்டுவெழிகூடிச்செஞ்சீ
றடியமட்டிறேமெனக்காலணிபுலம்பக்காவிலிருந்தாருக்காமம்
முடியமட்டுங்கொக்கோகமுடியமட்டும்வள்ளியுடன்முருகர்கூடி
விடியமட்டும்அனுபவித்தார்விடிந்தாலுந்தீராதுவேட்கைதானே. (௧௪௨)

கங்கைமோகினி புலம்பல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விடிந்ததெனக்கேட்டுவள்ளிமேற்கண்ணுயிழித்தலறி மெய்சோர்ந்தாற்று
மடிந்ததெனக்குழிந்தகண்ணீர்மலர்ச்சுனையிற்படிந்தழுதுமகளேயெங்கே
தடிந்ததினைப்புனங்காக்கப்போயினையோ இன்றுடன்தங்கச்சியாளை
முடிந்ததெனச்சிற்றாருஞ்சுற்றாருங்கேட்கக்கைமுறையிட்டாளே. (௧௪௩)

தரு இராகம் ஆனந்தபயிரவி தாளம்திரிபுடை.

பல்லவி

இப்படிப்போனளே சம்பளைக்காரி எப்படிச்சகிப்பேன்அடிபழிகாரி

அநுபல்லவி

சொற்பனத்தேகண்ட கைப்பொருள்பின்றலே
தூங்கிவிழித்தபேனை யேங்கவைத்ததுபோலே இப்படி

சரணம்

ஒருவர்சோறூட்டினால் மறுதரம் வாங்காளே
ஒருகூணமாகிலும் மகள்பசி தாங்காளே
பெரியவளாகியும்என்னைவிட்டு நீங்காளே
பிள்ளைத்தொட்டிலைவிட்டுஇன்னமுந் தூங்காளே இப்படி

குலத்தைக்கெடுக்குங்கோடாலியாய்ப் பிறந்தாளே
குறத்திமகள்நீர்க்கமறத்தியிற் சிறந்தாளே
கலக்கமுடனின்றேடுங்காடையோற் பறந்தாளே
கடைசியிலென்னையுங்கனவிலு மறந்தாளே. இப்படி

பாலைவழிநின்று நீயாய்க் கொதிப்பளே
பாதகிகால்மாறிமாறிக் குதிப்பளே
காலையெடுத்தொருகால்மேல் மிதிப்பளே
காலைபின்னேபின்னும்போகச்சம் மதிப்பளே இப்படி

கூட்டுக்குயிற்குஞ்சைக் கொத்திப் பறத்தினீர்
கூடவிருந்தேகரியைப் பிறக்கினீர்
காட்டிலிருந்தேகளவை நடத்தினீர்
கள்ளிகாணீங்களே கூடிக் கடத்தினீர் இப்படி (௧௪௪)

கங்கைமோகினி வசனம் வாருங்கோகுறப்பெண்களே அடிபாங்கிமாரோவள்ளித்தாயைக்காணோமே அடிபாங்கிமாரே எங்கேபோனளோபாருங்கடி ஒருநாளுமென்னைவிட்டுப்பிரியாதவள் இன்றைக்குத் தனியேயெழுந்திருந்துபோவாளோ ஏதோமோசம் போனதாயிருக்குது நாலுபக்கமுஞ்சுற்றிப்பாருங்கோபெண்களே தாதிமார்வசனம்-அம்மே வீடுவாசலெங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துத் தெருக்கள் திண்ணைகள் எங்குஞ்சுற்றிப் பார்த்தோம் ஊரைச்சுற்றியும் பாராதஇடமெல்லாம் பாத்தோம் எங்குங்காணோம்அம்மே கங்கைமோகினிவசனம் வாரீர்பாங்கிமாரே நீங்களெல்லோரும் உடனேசெத்துருவாயிருந்தே என்பிள்ளையை மோசப்படுத்தி யிருக்கிறீர்கள் துப்பாளியில்லாமற் கோட்டை பிடிபடமாட்டாது என்குணந்தெரியாதா சிறுக்கிகாள் உள்ளதைச் சொல்லுங்கோ இல்லையானல் இவ்வளவு பேரையுஞ் சித்திரவதைசெய்துபோடச்சொல்லுவேன் உள்ளதையொழியாமற் சொல்லுங்கோ பாங்கிமார் வசனம்-அம்மேயம்மேநாங்கள் ஒன்றும் அறியோம் நாங்களொன்றும் அறியோம் அம்மேயம்மே.

நம்பிராசன்புலம்பல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நங்கைபோர்கிளியும்வள்ளிநாயகிதனைக்காணாமல்
எங்கேபோகின்றாய்தங்கமென்றழுகுரலைக்கேட்டுச்
சங்கையுற்றின்றைக்கோடேசாதிமானமும்போச்சென்று
செங்கைவேனம்பிராசன்சிறுவருக்கறிவித்தானே. (கசஎ)

நம்பிராசன்வசனம் என்னம்மாவள்ளித்தாயேஎங்கேபோகின்றாய்என் கண்மணியே பெண்ணரசே தேடக்கிடையாத திரவியமே தேடாமற்கிடைத்தகருவேலமே பிள்ளைக்கலிதீர்த்ததெள்ளமுதேஎங்கேபோகின்றாய்தாயே இனியெங்கேபோய்த் தேடிக்காண்பேன்தெய்வமே வாரீர்அடேதம்பிமார்களேகுறவர் குன்றவரே நேற்றைக்கிதினம் பூசாரிபேரில் ஆவேசம்வந்து கல்வெட்டிகிறுக்கினாப்போலே உத்தரவுகொடுத்து அந்தப்படியே வள்ளிக்காய்சும்மாயிருந்தவள் ராத்திரியேபடுத்திருந்தஇடத்திலக் காணாமற்போயிருக்குது இதுஎன்னமோசமோ தெரியவில்லைத் தடத்துவழியேபோய் நாலுதிசையுஞ்சுற்றிப்பார்த்து வரவேண்டியிருக்குது எல்லாரும் ஆயுதபாணி [illegible]டனே சீக்கிரம் வாருங்கோ வாருங்கோ.

வள்ளியம்மையைத்தேடல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கள்ளவிழ்தள்ளன்பாய்ந்தகதையெனவைத்துகுச்சக் ๐
குன்றுறைமானைராவேயொழித்துக்கொண்டோடினானைப் ๐
பிள்ளைகாள்வருவீரோடிப்பிடிப்பமென்றெழுந்துநம்பி ๐
துள்ளுவிசையைமுறுக்கித்தொடைதட்டிப்புறப்பட்டானே. (கசஅ)

தரு ராகம் பூரிகல்யாணி-தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி

மானைத்தேடிக்கண்டாரோ சாதிமான அபிமானந்தேடிக் குற

அநுபல்லவி.

கானைத்தேடிமலை மானைத்தேடிச் செல்லுங்
காட்டுக்குறவர்போலே நாட்டுக்குறவ ரெல்லாம் மானைத்

சரணம்

நன்றாய்த்தனுவெடுத்தோ மென்றுதனு வெடுத்து
நாணிநாணியுட னணியதிற ஞெடுத்து
இன்றுபழிமுடிந்த தென்றுகொடு ,கொடுத்து
எல்லாந்தடியாளாகப் பொல்லாப்படை யெடுத்து மானைத்

ஒருவர்போனவழி யொருவர்தேடிப் பார்த்து
ஓடியோடிவேட்டை நாய்கள்போல வேர்த்து

இருவர்தடமிதென அளவுபார்த்துச் சேர்த்து
இதுவேவழியெனவே யெவரும்பேசித் தீர்த்து மானைத்

வள்ளிமலைமுழைந்தெசி னுள்ளேதலை நுழைஞ்சு
வள்ளிக்கிழங்கெடுத்த பள்ளத்தைக்கண் டுழைஞ்சு
வள்ளிக்கொடிகளைஞ் சமுள்ளுஞ்செடி களைஞ்சு
வள்ளிமணாளரிவர்கள்வரொன வளைஞ்சு மானைத் கசகூ)

குறவர்சுவாமியைக்காணல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்டகருவேவள்ளிகந்தருமிவிதுமேவக் ๐
கண்டகங்காரங்கொண்டுகள்ளிபோல்வள்ளியஞ்சக் ๐
கண்டகத்தடக்கைவெஞ்சூர்க்கண்டகர்போலும்யொல்லாக் ๐
கண்டகமெய்த்துச்சுற்றிக்கள்வனைப்பிடியென்றாரே. (கருய)

நம்பிராசன் வசனம் வாருங்கோகுறவர்களே இந்தப் புதைக்குள்ளே நம்முடையவள்ளித்தாயைத் திருடிப்போனகள்ளன் அதோ இருக்கிறான் அவனைக்கண்டொழிக்கிறான் பறக்கப்பறக்கமுழிக்கிறான் ஓடிப்போகாமல் வட்டமாக நாலுபக்கமுஞ்சுற்றிவளைஞ்சு நெருக்கி உருக்கி முறுக்கி [illegible]டைபண்ணுங்கோ குறவர்களே நல்லது அப்படியேயாகட்டும் அய்யே.

சுவாமி வள்ளியம்மையைத்தேற்றல் கலித்துறை.

சேலுண்டகண்ணாரிபின்னஞ்சாதிருந்தருள்திண்புயமுன் •
றைலுண்டுகுன்றவனாயாவியுண்ணுநமதுசக்தி •
வேலுண்டுசெங்கைவிடாவேல்விடிலொருமின்வெட்டிலே •
மாலுண்டமண்முழுதாம்லாரீத்தாலுண்டுவந்திடுமே. கருக)

வள்ளியம்மை வசனம் சரணம்சரணம் சுவாமிசரணம் எங்களண்ணமார்வெகுகூட்டங்கூடி அஸ்திரசஸ்திரங்களைமழைபோலே பொழிந்துகொண்டுவருகிறார்களே அவர்கள்கொடிய பாவிகளே அவர்க்கு நடுவே சுவாமியொண்டியாயிருக்குதே யெப்படிவருமோ நானென்னசெய்வேன் தெய்வமே நீங்களிருக்கு இவ்வளவுஇக்கட்டும் இடைஞ்சலும் என்னாலேயல்லோவந்தது சுவாமி. சுவாமிவசனம் வாராய்வள்ளி நீயொன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம்நம்முடைய சத்துருசங்காரவடிவேல்இதோ இருக்குதுபார் பின்னாலேநின்று இங்கேநடக்கிற வேடிக்கையைப் பார்த்துக்கொண்டிருபெண்ணே- வள்ளிவசனம் சுவாமியுமுடைய காரணமகிமை யெல்லாங்கண்டிருந்தும் அடியாள்புத்திபேதலிக்குதே என்னசெய்வேன் சுவாமீ.

குறவர்போர்புரிதல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அட்டதிக்கெங்கும்போலிசாபிசுகமெக்குள்த்தானே
சட்டடாவள்ளியோடேகள்ளனைப்பிடித்துச்சேர்த்து
வெட்டடாவெனவேதன்னுவிசையைமுறுக்கிநாலு
வெட்டிலும்வலைக்கட்டாகநின்றுபோர்புரிகின்றாரே. (௧௫௨)

தரு-சௌராட்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சண்டைசெய்தனரே-சாமியொடுகுறவர் சண்டை

அநுபல்லவி.

கண்டெடுத்தாலுமெங்கள் கொண்டைகுலையவிங்கே
கண்டவனுக்கெலாம்போய்ப் பெண்டாவளோவெனவே சண்டை

சரணம்.

லக்கைகட்டிக்கச்சை கட்டிக்குபிலி விட்டு
டப்புடிப்பெனவே வெற்றுவேட்டுச் சுட்டுக்
கொக்கரித்துத்தொடை தட்டிச்சிலைக்கைதொட்டுக்
கும்புகும்பலாக அம்புமாரி விட்டுச் சண்டை

ஆளுக்காளொருகை பார்ப்போமெனவேசென்று
அதட்டிப்பதட்டிமெத்த உதட்டைக்கடித்துமென்று
வாளுக்கிரைகொடுப்போம் பாரொன்றெதிர்த்து நின்று
மானமழியவுயிர் காவலோவாரு மென்று சண்டை

அவர்களிருவரையும் பிடியென்றெதிர் வளைத்து
ஆண்பிளைநீர்வெளியே வாங்காணுமென் றழைத்துச்
சிவனைப்பொருதமதனெனவேபொரு திழைத்துத்
திரும்பத்திரும்பப்பின்னும்நெருங்கிச்சமர்விளைத்துச்சண்டை (௧௫௩

குறவர்மூர்ச்சையாதல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வாராட்டுங்குலிமுலையாள்வள்ளிவடிவேலரடிவணங்கியிந்தப்
போராட்டஞ்சீராட்டாய்ப்பாராட்டப்படாதெனலும்புறத்திற்சேவல்
ஓராட்டஞ்சிறகாட்டியொலிகாட்டப்புறங்காட்டியுடலமாட்டி
ஆராட்டமோடிறியோங்குறவரெல்லாரெடுமூர்ச்சையாகினரே. (௧௫௪

நாரதர்வருதல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நம்பிமுதலெல்லோருங்கால்மாதலைமாடாய்நாஞ்செத்தாலும்
அம்புவில்லுப்பிடித்தபிடிநழுவோமென்றிறந்தவருக்கழுதபின்னே

கும்பமுலைவள்ளிவடிவேலருடன்கூடிவரக்குறவர்கோமாற்
றம்பிரான்போலெதிரேவந்துநாரதமுனிவந்தனஞ்செய்[illegible]ரே. (௧௫௫)

நாரதர் அறிக்கைசெய்தல்-அறுசீரடியாசிரி[illegible]விருத்தம்..

வள்ளியைக்காண்டல்தொட்டுவழியெதிர்ப்பட்டதிரு[illegible]
அள்ளிலைநெடுவேற்கந்தரையநாரதர்கேட்டங்கே
உள்ளவன்பிள்ளைச்சீருக்குடல்பொருளாவிமூன்று[illegible]
கொள்ளெனக்கொடுத்தால்மூன்றுங்கொள்வதுப[illegible]ாதென்றாரே. (௧௫௬)

நாரதர் வசனம்-சரணஞ்சரணம் சுவாமி[illegible]கம் அம்மாதாயே சரணம் சுவாமிவசனம் வாரும்நாரதரே நாமிவடத்து[illegible]வந்ததுமுதல் மத்தியிலந டந்ததெல்லாம் உமக்குத்[illegible]ாமே இந்தவள்ளியை வெளியேற்றிக் கூட்டிவரப்பட்டபாடு மெத்த[illegible]ரமப்பிரயெத்தனமாச்சுதுநாரதரே-நாரதர் வசனம்-சுவாமி உலகத்தி[illegible]விவதாகமசாஸ்திரவிதியுண்டுபெண்ணுகிறதும் நீங்கள் இல்லையென்றுபண்ணுகிறதும் நீங்கள் தாய்பிள்ளைகளெல்லாரையு ங்கொன்றுவிட்டு ஒருவர்வீட்டுப் பெண்ணைத்தனிவழியே காணமற்கூட்டி வரலாமென்றும் ஒருசாஸ்திரவிதியுண்டாகியிருக்குதோ மெடுகிலும் உங்க ள்தகப்பன்பிள்ளைகளுக்கு இப்படியறியாவழக்குச்செய்யத்தேகுலவிருதா யிருக்குதுசுவாமி அவர்களெல்லாரையும் உயிர்பிழைப்பித்து அவர்கள்சம் மதத்தின்பேரில் அழைத்துக்கொண்டுபோவதே கிரமமாயிருக்குதுசுவாமி சுவாமிவசனம்-அப்படியேசெய்வோம் நாரதரேகூடவாரும்.

குறவர்மூர்ச்சைதீர்தல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாரதர்சொற்படிமேலாயழைபடிகாவில்வந்துநங்காயிந்தப்
பாரதமாம்படிகனத்திற்பாடேழப்பென்றருளவள்ளியார்வுகூர்ந்து
நீரதமாய்ப்போகாமலெழுமெனஎல்லோர்க்கும்நல்லநினைவுண்டாக்கித்
தீரதயாபரமூர்த்திதிருவடிக்காளாம்படிக்குச்செய்கின்றனரே. (௧௫௭)

சுவாமி வசனம். வாராய்வள்ளி நம்பிராசன் முதலான உங்கள் சுற்றத் தாரெல்லாரையு மெழுந்திருக்கச்சொல்வாய்பெண்ணே- வள்ளியம்மைவச னம-நல்லதுசுவாமி-ஓ அய்யே ஓ அண்ணர்களே குறவர்குன்றவர்களே எல் லாரும் எழுந்திருந்து சுவாமியைத்தெரிசனஞ்செய்யுங்கோ அய்யே.

சுவாமிதற்சொருபங்காட்டல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

செகத்தினிற்பிருக்கண்கண்டாற்றீவினையுண்டோவென்னுஞ்
சகத்துரைமெய்யா[illegible]பாததாமரையலருமாறு

முருகத்திலுங்க[illegible]ருநோக்குமுறுவலுந்தானேதானு
மகத்துவமெவ்று[illegible]காணவள்ளிநாயகராஞரே. (௧௫அ)

நம்பிரா[illegible]ன்வணங்கல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆவிக்கோருமருந்[illegible]அடியமிலவிர்புதுவிருந்தேஐய்யேஐய்யே
சேவிக்கோஞ்சேவி[illegible]கோஞ்சிறுகுடிகருக்குடிப்பழிசெய்தெம்மனேனைக்
கூவிக்கோழியைவிடு[illegible]க்கொன்றுபிழைப்பித்தகுணக்குன்றேசற்றில
மேவிக்கோவிஞககே[illegible]பொனவேநம்பிமெத்தவேண்டிஞனே. (௧௫௯)

இதுவுமது.

நாதிகெட்டபிள்ளையென்[illegible]ம்பிரானிருக்கடுராவேவந்து
நீதிகெட்டுப்பிதிகெட்டுத்[illegible]கெட்டாக்கமர்கடத்தநினைந்திர்நீர்பேர்
பாதிகெட்டிக்கலியாணம்பண்ணுவிட்[illegible]டன்பாடாயெங்கள்
சாதிகெட்டதுடதுல்கச்சங்கைகெட்டும்[illegible]காமற்றையைசெய்வீரோ. (௧௬௰)

நம்பிராசன் வசனம்-சுவாமிவேலவரேசேவிக்கிறேரும் எங்கள் மலைத்த
[illegible]ரானேசேவிக்கிறேரும்சுவாமிதானேயிந்தக்கோலஞ்செய்யலாமா-சுவாமி
[illegible]இந்தப்பெண்ணின்பேரில் இச்சையிருந்தால் நேரே யென்னிடத்திலவ
ந்துகேட்டால் நல்லதுகண்டால் நாயனுக்கு நானில்லையென்று சொல்லுவே
னு அப்படியில்லாம லிப்படித்தனிவழியே சிறைகடத்திக்கொண்டுபோவது
ஞாயமோ இதுவரையும்எங்கள்சாதியிச்சாகிவிட்டுச்சாதிகொண்டு கொடுத்
ததில்லையாதுலிவள்வளர்த்தபிள்ளையானுலும் எங்கள்சாதியாசாரப்படி உற்
றூர்உறவின்முறையாரறியஒருதாலிபாசிகட்டிக் கைப்பிடித்துக்கொடுத்துக்
கூட்டிக்கொண்டுபோவதே எல்லாருக்கு முக்கியசம்மதம்அப்படியே தேவ
ரீர்தயவுபண்ணி அடியேன்குடிசிறக் கெடுக்கருளவேணும் சுவாமிசரணம்
சரணம். சுவாமி வசனம் அப்படியேசெய்வோம் நம்பிராசாவே.

சுவாமிசிற்றூ ருக்கெழுந்தருளல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வேண்டுதலுக்கமகிழ்ந்துநாரதரோடருகில்வள்ளிவிருப்பங்கூர
மாண்டுபிழைத்திடுங்குறவர்வழிகாட்டிமுன்புசெல்லமலர்க்கானீங்கிக்
கூண்டுசெறிசிறுகுடியிற்பெரியகுடியானகப்பிருகுடிலிலெர்மை
யாண்டவரூங்குறமாஞும்புலித்தோலாசனத்திலெழுந்தருளிஞரே. (௧௬௧)

வள்ளியம்மைதெய்வக்கோலமாதல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவன்மகளேவேலர்மகிழ்ந்தருட்கண்ணுநோக்க
மாதவள்கோலநீங்கிமகாதெய்வகோலமானள்
மாதவனேயமாமன்மற்றவர்தெரிந்துகாஞ்செய்
மாதவம்யாதோவென்றுமற்றுஞ்சுத்துகின்றூரே. (௧௬௨)

எட்டயபுரமகாராசாவுக்குச்சுவாமிமணக்கோலதெரிசனங்கொடுத்தல்
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆடவர்கள்சிங்கமெங்கள்துரைக்குமாரெட்டமவேளன்[illegible]ஞரும்
கூடவிளையாடவருங்கழுகுமலைக்குமரேசர்குறமான்றனை
வேடர்மனைதனிலவேட்டோம்வேட்டவைநீகொடுத்துவரவிடுதியென்று
தேடரியமணக்கோலதெரிசனந்தந்தனுக்கிரகஞ்செய்கின்றூரே. (௧௬௩)

கலியாணவரிசைகொடுத்தனுப்பல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செங்கலிற்பொன்னுக்குமெம்மான்பேர்பாதிச்[illegible]சலவுசெய்யச்செயலிலார்
போற், பொங்கலிட்டுத்தாலிகட்டவிட்டுடுவேல[illegible]றுநம்பிபுகலக்கேட்டு
வெங்கலிதீர்த்தெமையாளுகதுரைக்கு[illegible]மவேள்வேலன்சாமான்
மங்கலியத்திரவியமெல்லாங்கொடுத்துமணந்தைமணமாக்கிஞனே. (௧௬௪)

இதுவுமது-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எட்டுமணவரைச்சாமானென்றுகுமாரெட்டமவேளிந்ததங்கத்
தட்டுவெள்ளித்கட்டிலவருஞ்சதுர்ச்சாமான்பொதுச்சாமான்சவடிதங்கப்
பொட்டுநலபட்டுவர்க்கங்கட்டுவர்க்கம்வேலர்கண்டிப்போதோதொ[illegible]
தொட்டுவருங்கட்டெனவேஅப்படியாவென்றெவருந்துதிக்கின்றூரோ. (௧௬௫)

கல்யாணமண்டபலங்கரித்தல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பணஞ்செயுங் குணங்காளென்னபண்ணுமென்றுலோஅருஞ்சு
குணஞ்செயுமென்றும்போலக்குறக்குலநம்பியக்க
சுகுணஞ்செயஞ்செயமென்றூர்த்துச்சரூர்சருவேவேவள்ளி
மணஞ்செய்காரியத்திலரண்டுவணைக்குந்தானவனுனே. (௧௬௬)

இதுவுமது

மேவருக்கனவிருவெளியிநியன்டகூடமெங்குமவிடுகிறாக
மூவருக்குஞ்சக்கரிஷிமற்றரிஷிமுக்கர்சித்தர்முனிவர்யார்க்கும்
கேவருக்கும்பூசுரர்க்கும்புவிராசர்கவிராசர்செகநல்லோர்கள்
யாவருக்குமிடம்பெறவேசிறுமார்ப்பெரும்புத்தூராக்கிஞோ. (௧௬௭)

தரு-இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-மிசிரசாய்ப்பு

பல்லவி

மண்டபமலங்கரித்தாரே திருக்கல்யாண மண்டப

அநுபல்லவி

அண்டமுகடுமுட்டக்கொண்டல் மூடுங் கட்ட
எண்டிசைமுழுதுங்கிட்டக்கண்டமட்டிலுஞ்செய்திட்ட மண்டப

சரணம்

செச்சைமுழு ...மூப் பச்சைமணித்தூ ணிறுத்திச்
சித்ரவன்னப்போ... கைமேற் சுற்றியுத்திரம் பொருத்தி
வச்சிரத்தகடுகளோ... பதிப்பதித்தியாய் நிரத்தி
மத்தியில்மணவறை...குப் பொற்றகடுகள் பரத்தி மண்டப

கொட்டகைப்பந்தல்...ன்னே கெட்டுகெட்டாய்ப்பந்த லிட்டுக்
கோபுரவாசலெங்குந் ...தாரணப்பந்த லிட்டுப்
பட்டுமேற்கட்டிகட்டி ...டிவர்ணப்பொம்மை கட்டிப்
பாங்கிலேசரிகைச்சால ...வங்கைமாந்தழைகள் கட்டி மண்டப

வாழைகமுகுபந்தற் காலு...க்காலாய் நட்டி
மாங்காயுடனிளநீர்த் தேங்காய்க்குலைகள் கட்டித்
தாழைமடலும் முத்து மாலையுந் தூங்க விட்டுச்
சாஞ்சரமாகச்சர லாந்தலாந்த விட்டு மண்டப. (௱௯௮)

நம்பிராசன் வசனம் ஓ வாராய்கட்டியக்காரா நம்முடையவள்ளித்தாய்க்கு இன்றைக்குத்திருக்கல்யாணமுகூர்த்தம் நடக்கவேண்டியகாரியத்துக்கு ...காரர் அதிகாரர்களுக்குச்சொல்லிச் சீக்கிரம் நாமனை ஆஸ்தானம்முச்சந்தி நாற்சந்தி ராசவீதி நகவீதியெங்கும் புதுப்பிதுக் கோலமிட்டுப் பந்தலிட்டுப்பூம்பந்தலிட்டு அலங்காரஞ்செய்விக்கச்சொல்லிச்சாக்கிருதைசெய்வாய்பிள்ளாய்கட்டியக்காரா, கட்டியம்வசனம் அப்படியேநல்லதையே

சுவாமிக்கும் வள்ளியம்மைக்கும் திருமணச்சடங்குசெய்தல் கலித்துறை

தன்னுளெனவெனியாள்கபூகாசலச்சண்முகர்க்கும் •
மின்னுன்குறவள்ளியம்மாள்தனக்கும்வியாளதிஷ்டி •
பொன்னுனிந்நாட்பலனெந்நாளுமாலைப்பொருத்தமென்றே •
நன்னுளினுதர்கல்யாணச்சாஸ்த்ரநடத்தினரே. (௱௯௯)

நம்பிராசன் வசனம் ஓய் யாருங்கோ அதிகாரர்களே ஒருவன் போய்ப்புரோகிதனை அழைத்துவாருங்கோபிள்ளாய். அப்படியே நல்லதையே புரோகிதர் வசனம் தர்மமேசெயம் அய்யேநம்பிமகாராசாவே. நம்பிராசன்வசனம் நம்முடையவள்ளித்தாய்க்குக் கலியாணம்நடக்கப்போகிறது மாப்பிள்ளைக்கும்பெண்ணுக்கும் மனப்பொருத்தம்பார்த்துக்கொண்டோம் முகூர்த்தம் நடக்கவேண்டியகாரியத்துக்குச் சீக்கிரத்திலொருநல்லலக்கனம்பார்த்துச்சொல்லுமையே. புரோகிதர் வசனம் சுபமஸ்து இவாளிருபேருடையநாமநக்ஷத்திரத்துக்குப் பொருத்தமேபார்க்கவேண்டியதில்லைச் சுபக்கிரகங்களெல்லாமபெலமாயிருக்குது இன்றைக்குப் பங்குனிமாசம் வியாழக்கிழமை பௌரணமி அத்தநக்ஷத்திரம் பூரணமாயிருக்குது இன்றுபகல் ஒருச்சாமத்துக்குமேல் ரிஷபலக்கனத்தில் திருமங்கலியதாரண மாகவேணும் அய்யே இந்தஅம்மைநல்லபாக்கியவதி இவாளாலேஉமக்கு இன்னஞ்சகலசம்பத்துங்கூடிவருமையே இவர்உங்கள் இனஞ்சனத்துக்கெல்லாம் அடைக்கலைத்துச் சோறுபோடப்போறா பாருமையே. நம்பிராசன்வசனம் என்னமோ நாம்வளர்த்தபிள்ளையானாலும் அதுபாட்டுக்கு நல்லாயிருந்தாற் போதுமையே. புரோகிதர் வசனம் ஏதோவழக்கத்துக்குவிரோதமாய் மாப்பிள்ளைவீட்டுப் புரோகிதர் சடங்குசெய்யப் போகிறதாய்த் தோணுது நாம் ஏழைப்பிராமணன் கெடுகிலும் உம்மைக்காத்துக்கொண்டேயிருக்கிறோம் நம்மையுங்கண்பார்த்துக்கொள்ளும்அய்யே. நம்பிராசன்வசனம் உமக்குள்ளதுகிடைக்கும் பதறவேண்டாம் கூட இருந்து காரியத்தை நிறைவேற்றுமையே.

திருமணஞ்சூட்டல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குஞ்சரப்பிடியன்னருங்குறவருமருகினெய்திப் •
பஞ்சவாசனைபுங்கூட்டும்பரிமளப்பனிநீர்கொண்டு •
ஆ... கண்ணிறைட்கும்மூயர்க்குமன்பினோடு •
...ஞ்சனமாட்டிநல்லமருமணஞ்சூட்டினரே.

தரு-இராகம்-சௌராட்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திருமணச்சடங்குசெய்தாரே ஆகமவிதிப்படியே திரு

அநுபல்லவி

மருவும்மணமும்போலப் பிரியாதுடனிருக்கும்
வள்ளிக்கும்வேலவர்க்கும் உள்ளக்களிப்புடனே திரு

சரணம்

மண்டலவேதிகையோம குண்டம்புல சமைத்
மாங்குழைகள்தர்ப்பைமுதல் வேண்டியதெலா மமைத்து
மண்டபநிறையநிறை கும்பநிறைத்து வைத்து
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும்பொன் காப்பிட்டிருத்திவைத்து திரு

கொம்புகுரவைதுடியெங்குமுழக்கி யார்த்து
கோலாகலமாய்மணக் கோலக்கண்காக்ஷி பார்த்து
நம்பிவடிவேலர்கையு நங்கைகையுமொன் சேர்த்து
நன்றுகவாழ்ந்திருங்க ளென்றுகெண்டி... வார்த்துத் திரு

திருமங்கலந்தரித்து இருபேருங்... பிடித்துத்
திவலம்வந்துபொரித் தூவிநல்... வடித்துச்

சுருதிமறைநாரதனுர் சொன்னபடியே முடித்துச்
சோபனஞ்சோபனமென்று சோபனப்பாட்டுப் படித்துத் திரு (௱எக)

நம்பிராசன் வசனம் அய்யேநாரதமகாமுனிவரே நல்லவேளையிலே சக்கியம்வளர்த்து மணஞ்சூட்டுவிப்பீரையே. நாரதர் வசனம் நல்லது அப்படியேசெய்வோம் அய்யா நம்பிமகராசாவே விசுவகன்மனை யழைப்பித்து கல்யலக்கனத்திலே காட்கால்நாட்டச்சொல்லுமையா. நம்பிராசன் வசனம் அப்படியேசெய்திருக்குதையே. நாரதர் வசனம் முகூர்த்தத்துக்காகவேண்டிய சகலசாமானும் வரவழைப்பீரையா. நம்பிராசன் வசனம் அப்படியே வரவழைத்திருக்குதையே, நாரதர் வசனம் மாப்பிள்ளையைமணக்கோலஞ்செய்து மணவறைக்கழைத்துவரச்சொல்லுமையா. நம்பிராசன் வசனம் அப்படியே நல்லதையே. நாரதர் வசனம் சுவாமியென்றண்டவரே யாசனத்தி லெழுந்தருளவேணுஞ்சுவாமி. சுவாமி வசனம் நல்லது நாரதரே. நாரதர்வசனம் வாரீர்சுமங்கிலியப்பெண்களே அம்மையைக்காதலிகுளிப்பித்து அலங்காரஞ்செய்து அழைத்துக்கொண்டுவந்து சுவாமிபக்கத்திலிருத்துங்கோபெண்களே அப்படியே நல்லதையே நம்பிராசன் வசனம் இனிக் காலதாமதம் வேண்டாம் சீக்கிரம் ஓமஞ்சாந்திநடப்பியுமையே. நாரதர் வசனம் ...யயென் ...ளிக்காயைச் சுவாமி கழகாசலக் கார்த்திகேயருக்குக் காதானமாகக்கொடுத்தேனென்றுசொல்லி இரண்டுபேர்கையு மொன்றுயச் சேர்த்துவைத்துத் தாரைவார்ப்பீரையா. நம்பிராசன் வசனம் அப்படியேதாரைவார்த்தேன் அய்யே நாரதரே. நாரதர் வசனம் இந்தத்திருமங்கலியத்தைப்பெரியோரெல்லாரிடத்திலுங் கொடுத்துத் தொட்டு வாங்கிவாருமையா. நம்பிராசன் வசனம் அப்படியே தொட்டுவாங்கிவந்தேன் அய்யே. நாரதர்வசனம் சுவாமி இந்தமங்கலியத்தை அம்மன் திருக்கழுத்திற்றரிப்பீராக. சுவாமி வசனம் அப்படியே நல்லது நாரதரே.

நாரதர் வசனம்-அய்யா நம்பிராசாவே துந்து சிப்பறை முதலானசகலமேளவாத்தியங்களுஞ்சங்கத்தொனிகளுங் குரவைமுழக்கமு முழக்கச் சொல்லுமையா அப்படியே நல்லதையே நாரதர் வசனம்-வாருங்கோ சுமங்கிலியப்பெண்களே மாப்பிள்ளைக்கும்பெண்ணுக்கும் சோபனம்பாடி வாழ்த்துங்கோபெண்களே அப்படியே நல்லதையே நாரதர்வசனம்-வாரீர்காத்திப்பெண்களே மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும் எழுந்தருளச்செய்து மணவறையைவலஞ்செய்து அம்மிமிதித்து அருந்ததிபார்க்கச் செய்யுங்கோ பெண்களே அப்படியேநல்லதையே.

பார்வதிபரமசிவன்முதலானோர் திருமணங்காணல்
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரியயனிந்திரன்வானோ ரளவிலாக்கணநாதருகிற்சூழ்ப் 0
பெரியவிடைமீதிலம்மையப்பர்விண்ணிலெழுந்தருளப்பிறர்காணுமல் 0
முருகனெதிர்கண்டிறைஞ்ச அரிமுதலோர்வேலரடிமுடியிற்சூடித் [ரே.
திருமணங்கண்டவநடனே திரும்பவுந்தம் மிருப்பிடம்போய்ச்சேர்கின்று

நாரதர் வசனம்-வாருமையா நம்பிராசாவே உம்முடையமனோரதப்படி திருக்கல்யாணஞ் சிறப்பாய்நடந்ததல்லவா இனிமேல் மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும் பள்ளியறைக்கனுப்பிவிச்சுப் பால்பழங்கொடுத்துப் பட்டணப்பிரவேசஞ்சதுர்முதலானது நடப்பிவிச்சுச் சாயித்தியசங்கிதவித்துவான்களெல்லாருக்கும்வழக்கப்படி சன்மானஞ்செய்து அப்பால்ப்பெண்ணுக்குச்சீதனவரிசையுங்கொடுத்து மனப்பூரணமாய்க் கழுகுமலைக்கு மறுகூடியனுப்பிவிப்பீரையா நம்பிராசாவே நம்பிராசன்வசனம்-என்பாக்கியமேபாக்கியம் அப்படியேசெய்கிறேன் அய்யே.

சுவாமிமதுவர்க்கங்கொள்ளல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வள்ளியும்வேலவருமணமுகித்துமுகமலர்ந்துமணவறைவிட்டப்பாற் 0
பள்ளியறைக்கேகியபின்பொன்னூசலேசல்குறம்பாடியாடி 0
தென்னுந்தினைமாக்கிழங்குதேன்கனிபால்படைத்தினியசிற்றுணவிர் 0
கொள்ளுமெனநம்பிசொல்லநல்லதெனஅவரும்ஒப்புக்கொள்கின்றாரே 0

நம்பிராசன் வசனம்-சுவாமி இதோ தேனுந்தினைமாவுங்காய்கனிகிழங்குகளுந் தேக்கிலையிற்படைத்திருக்குது மாப்பிள்ளையும்பெண்ணுங்கூடியிருந்து திருப்தியாய்ச் சாப்பிடவேணுஞ்சுவாமி.

சுவாமி வசனம்-அப்படியே திருப்தியானோம் நம்பிராசாவே இனிமேல்நாமிருக்கும்ஸ்தானத்துக்குப்போகவேணும்விடைதாரும்நம்பிராசாவே.

நம்பிராசன்சீதனங்கொடுத்தனுப்பல்அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

நந்தவெற்புமுதலானதிசைக்கிரியுநமதுதிசைகாவலான 0
எந்தவெற்புநமதுவள்ளிக்கென்றுசீதனங்கொடுத்தோமினிமேலெல்லாஞ் 0
சொந்தவெற்பாய்நீரோயாண்டனுபவிப்பீரென்றுநம்பிசொல்லவேலர் 0
தந்தைவெற்புமினிநமக்கேசொந்தவெற்பாச்சென்றுமகிழ்ந்தருளினரே. 0

நம்பிராசன் வசனம் சுவாமி பிள்ளைச்சீருகொள்ளக்கிடையாது நம்முடையதிசைகாவலாயுள்ள வள்ளிமலைமுதலாகியஎல்லா மலைகளையும் வள்ளியம்மைக்குச் சீதனக்காணியாகத் தந்தேன் அதை ஒப்புக்கொண்டருளவேண்டியதுசுவாமி-சுவாமி வசனம் நல்லது அப்படியே ஒப்புக் கொண்டோம் நாங்கள்கழுகுமாமலைக்குப்போய்வருகிறோம் நீர்தேவர்களெல்லோரும்வங்

துவணங்கஅரசாட்சிசெய்துகொண்டுசுகமேயிரும்நம்மிடத்துக் நம்வருஷத்துக்கு ரண்டுதடவை எல்லாரும்வந்து போயிருங்கோ நாம்போய்வருகிறோம் நம்பிராசாவே பாங்கிமார்களே நீங்கள் நமக்குச்செய்தவுதவியைநாமெப்போதுமறவோம் நீங்களுநம்மைமறவாமல் வந்துபோயிருங்கோபாங்கிமார்களேபாங்கிமார்வசனம் சுவாமிசரணம்சரணம்.

நங்கைமோகினிவள்ளியம்மைக்கு விடைதந்தனுப்பல் கலிப்பா

சங்கின்றமுத்தேதரிப்பார்க்குப்பூஷணமே ௦
பங்கேருகத்தேன்பருகும்வண்டாய்வந்தகந்தர் ௦
அங்கேகநீரும்அகலுகிரோவென்றிரங்கி ௦
நங்கைசகிமார்கள்நடந்துவழிவிட்டனரே. (களு)

நங்கைமோகினி வசனம்-தாயேசுவாமியுடனேஎழுந்தருளுவீர்தாயேயுலகத்திலே பெற்றமனம்பித்துப் பிள்ளைமனங்கல்லென்றபழமொழி நிசமாச்சுஉம்மைவிட்டெப்படிப்பிரிந்திருப்போந்தாயே எங்கள்குடிகோத்திரமெல்லாந்துலங்கவந்தமகராசி நீர்மகராசியாய்ப் போய்வாரும் தாயே எங்கள்க[illegible]ணியேஎங்களுடன்பிறந்து உடன்வளர்ந்துஒன்றாய்க்கூடி யுண்டுறங்கிவிளையாடி யிணைபிரியாமலென்[illegible]ளைவைத்துக் காப்பாற்றியஎங்கள்நடுநாயகமணியே[illegible]கிறோம் கும்பிடுகிறோம் போய்வாரும்தாயே.

சுவாமிகழுகுமலைக்கெழுந்தருளுதல் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நம்பிராம்வருகுவந்தன்னரசியற்றியிருந்தியெனநவின்றுவேலர் ●
உம்பர்வானிடைச்சுடரும்மின்னுமெனவுடன்கலந்துல்லாபத்தோடும் ●
வம்பிளமாமுலையிலையொருமயில்மேலிருந்தியொருமயிலைத்தேடி ●
அம்புவிகொண்டாடுமெங்கள்கழுகுமாமலையிலெழுந்தருளினரே. (கஎக)

வள்ளியம்மைக்குத்தினைப்புனமண்டபச் சிறப்புக்காட்டல்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்தமாப்பிள்ளைதிவந்துலவுங்காவிலாம்பலம்பூஞ்சுனையில்எட்டபுரஞ்சமஸ்தானத்துச், சொந்தமாப்பிள்ளைசம்பந்தப்பாந்தமுறைமைதுலக்கும்வடக்கரமனைமண்டபப்படியினம்பி, தந்தமாப்பிள்ளைதந்தேன்றினைமாத்தின்றுதர்கவிடாய்மோகவிடாயாற் விளையாடிக், கந்தமாப்பிள்ளையந்தவஞ்ளிமலைவனம்போற்கழுகுமலைவளமுழுதுங்காட்டியருளினரே. (களஎ)

சுவாமி வசனம்-வாராய் வள்ளியந்தத்தினைப்புன மண்டபத்தில் அன்றைக்குத்தாகவிடாய் மோகவிடாயாற்யிருந்ததுபோல இன்றைக்கு இந்தத்தினைப்புன மண்டபத்திலிருந்து விடாயாறிப் போவோம்வாராய் வள்ளி-வள்ளியம்மைவசனம்-நல்லது அப்படியேசெய்வோம் சுவாமிசுவாமிவசனம் இந்தவசந்தமண்டபம் எட்டயபுரத்தில் வடக்கரமனையார் நமக்கு உபயோகமாகச்செய்துவைத்ததுபெண்ணே இதைச்சுற்றித் தாமரைத்தடாகரம்பூ

ஞ்சோலையும் பளிங்குப் பாறையுந் தினைப்புனமு நாமிருந்து விளையாடியதினைப்புனம்போ லிருக்குது பார்த்தையாபெண்ணே இனிமேல் இப்படிமலையைச்சுற்றி அங்கங்கேயுள்ள சிறப்பெல்லாம்பார்த்துக்கொண்டுகோவிலுக்குப்போவோம்பெண்ணே வள்ளியம்மைவசனம் அப்படியேநல்லதுசுவாமி. சுவாமிவசனம்-இதோபாராய்வள்ளி அனேகவிதமான சிங்காரத்தோப்புமலைவீதிதெருவீதிரதவீதி அங்காடிவீதி அரசவீதி அக்கிராரவீதிசன்னிதிவீதி திருமடங்கள் திருக்குளங்கள் நாமெழுந்தருளியிருக்கிற சண்முகவிலாசம் கொலுமண்டபம் இவையெல்லாம் பார்த்தையா இன்னம் வாகனஅறை ஆபரணஅறை பொக்கிஷஅறைமுதலானதுஞ் சாவகாசத்திலப் பார்த்துக்கொள்ளலாம்பெண்ணே வள்ளியம்மைவசனம்-சுவாமி அவிடத்திலுத்தரவானதிலுங் கோடிபங்கு விசேஷமாயிருக்குது இந்தக்கண்காக்ஷி அடியாளிரண்டுகண்ணாலும் பார்த்துமுடியாது ஏதோஎனக்கிந்தப் பாக்கியங்கிடைத்ததுசுவாமி.

தேவநாயகியெதிர்கொண்டுகாணல்-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருநாளையபார்க்கவெகுசிறப்பாகப்பவனிவருஞ்சிறப்பைப்பார்க்கி ●
லொருநாளுமில்லாததிருநாள்[illegible]பாலவுமி[illegible]குதொருத்திநாமன் ●
வருநாள்த்[illegible]யுமொருநாளும்பிரியா தமுனையர்கம் ●
இ[illegible]ராத்திரிப்பிரிந்தாரோதெனத்தெய்வானை[illegible]சென்றுளே.

தரு-இராகம் மத்திமாவதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தெய்வானையம்மைவந்தாளே-சாமி-திருவடிசரணமெனத்

அநுபல்லவி

அய்யமுடனேகுறக் தையலமனது[illegible]
பையஒதுங்கியெங்கள் ஆரியர்சமுகங்காணத் தெய்

சரணம்

உடலும்உயிரும்போல-மருவும்உறவைத் தேடி
ஒருத்திதனித்துமைடல் பொறுத்தவருத்தம் காடிக்
கடலேகெடியென்றேபெய் நதிபோல்விரைவி லோடிக்
கந்தரொதிரிலொரு சந்துவழியே கூடித் தெய். (எகூ)

சுவாமியும் வள்ளியம்மை தேவநாயகியுங்கூடியிருத்தல்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கந்தரத்துள்ளிருந்தெய்வகுஞ்சரிகந்தனைவணங்கக்கனிவாய்வள்ளி ●
தந்தமக்கைதனைவணங்கச்சாமியவளசொனவுன்றங்கைநீவிர் ●
நந்தநந்தனன்மகளிரும்மையிந்தவிதமன்றேம்நாமென்றேகி ●
வந்தவரலாறுரைப்பமகிழ்ந்திருவருடன்கூடிவாழ்கின்றனரே. (எஅ)

தேவநாயகி வசனம் சரணம் சரணம் சுவாமி. வள்ளியம்மை வசனம் அம்மா தாயே சரணம். தேவநாயகி வசனம் சுவாமி இந்தப்பெண்யார் அடியாளுக்குத் தெரியும்படி உத்தரவாகவேணுஞ்சுவாமி. சுவாமி வசனம் நாரயப்பெண்ணே தேவநாயகி நீங்க ளிருவீரும் பூர்வத்தில் மகாவிஷ்ணுவினுடையபெண்கள் நம்மைநோக்கிச் சரவணத்தில் தவஞ்செய்யுங்காலத்தில் நாம்வந்துகாக்ஷிகொடுத்து உன்னைத் தேவராசன்மனையிலும் உன்னையவமதித்தாளிந்தவள்ளியைக்குறக்குலத்தில் நம்பிராசன்மனையிலும் வளரும்படிக்குக்கட்டளையிட்டுப் பின்பு சூரசம்மாரஞ்செய்து வரும்போதுஉன்னைத்திருப்பரங்குன்றத்தில் மணஞ்செய்தோமல்லவா இப்போது இந்தவள்ளியின்பொருட்டு அனேக திருவிளையாடல்செய்து மணஞ்செய்துவந்தோம் பெண்ணே நீங்களிருவீரும் தங்கைதமக்கையாவீர்கள் இனியெப்போதும் இணைபிரியாமல் நம்முடையபக்கத்திலே கூடிவாழ்ந்திருங்கோபெண்களே அப்படியேயல்லது சரணஞ்சரணஞ்சுவாமி.

வாழி

பொன்னுலகம்வாழ்க இந்தப்பூதலம்வாழ்கச்செங்கோல்
[illegible]ன்னதுங்கதிர்முத்தீனும் [illegible]ழ்குமரம[illegible]யூர்வாழ்க
வ[illegible]யில்[illegible]ல்சேவ[illegible]
என்னையா[illegible]செம்பொன்னிணையடிவாழ்கத்தானே.

இதுவுமது

பொன்பூத்தமணிமார்பன்எங்கள் துரைக்குமாரஎட்டபூமான்வாழி
தென்பூத்தஎட்டபுரஞ்சமஸ்தானம்ராசாங்கச்செங்கோல்வாழி
இன்பூத்தநலசிலவார்பந்தானசந்தானமெல்லாம்வாழி
மன்பூத்தகழுகுமலைவள்ளிநாடகப்பாவலர்தம்வாழிதானே. (௩அ௨)

வள்ளிநாடகமுற்றிற்று.

கழுகுமலை

அட்டாவதானம்-இராமசாமியாபிள்ளை

பாடியது

கச்சிடுமாமுலைவள்ளிமணாளர்கழலிலன்பு
வைச்சிடுநேசன்துரைராமசாமிமகிபனெங்கோன்
மெச்சிடுமோர்வள்ளிநாடகம்பாடச்செய்வித்ததனை
அச்சிடுவித்துலகெல்லாம்பிரசித்தமாக்கினனே.

(3185)

3285